

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

12.02 – БКР. 2270 «С» 2023.12.14. 061 ПЗ

СОВАЙЛО ВІКТОРІЇ РОМАНІВНИ

2024 р.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ФАКУЛЬТЕТ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри менеджменту
ім. проф. Й. С. Завадського

_____ **Тетяна БАЛАНОВСЬКА**
(підпис)

« _____ » _____ 2024 р.

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему: «Формування іміджу організації»

Спеціальність **073 «Менеджмент»**

Освітньо-професійна програма «**Менеджмент**» першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти

**Гарант освітньо-професійної
програми**

д. е. н., професор

Віра БУТЕНКО

**Керівник бакалаврської
кваліфікаційної роботи**

к. е. н., доцент

Ольга ГОГУЛЯ

Виконала

....

Вікторія СОВАЙЛО

КИЇВ - 2024

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

ФАКУЛЬТЕТ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри менеджменту

ім. проф. Й. С. Завадського

к. е. н., професор _____ Тетяна БАЛАНОВСЬКА

« _____ » _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

**до виконання бакалаврської кваліфікаційної роботи студентці
Совайло Вікторії Романівні**

Спеціальність 073 «Менеджмент»

**Освітньо-професійна програма «Менеджмент» першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти**

**Тема бакалаврської кваліфікаційної роботи: «Формування іміджу організації»
затверджена наказом проректора з наукової роботи та інноваційної діяльності
НУБіП України від 14.12.2023 р. № 2270 «С»**

Термін подання завершеної роботи на кафедру _____
(рік, місяць, число)

**Вихідні дані до бакалаврської кваліфікаційної роботи: 1) нормативно-правові
акти України; 2) вітчизняні та зарубіжні інформаційні джерела; 3) річні звіти та
первинна документація СТОВ «Нива»; 4) результати опитування і власних
спостережень.**

Перелік питань, що підлягають дослідженню:

- 1. Теоретичні основи іміджу організації.**
- 2. Практичні аспекти формування іміджу СТОВ «Нива».**
- 3. Напрями вдосконалення формування позитивного іміджу організації.**

Дата видачі завдання « _____ » _____ 2023 р.

**Керівник бакалаврської
кваліфікаційної роботи**

(підпис)

Ольга ГОГУЛЯ

**Завдання прийняла
до виконання**

(підпис)

Вікторія СОВАЙЛО

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	8
1.1. Сутність і зміст поняття «імідж організації» в менеджменті.....	8
1.2. Складові іміджу організації. Ключові чинники, що впливають на формування іміджу організації.....	12
1.3. Механізм формування іміджу організації.....	18
РОЗДІЛ 2 ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	22
2.1. Загальна характеристика СТОВ «Нива».....	22
2.2. Аналіз складових та основних етапів формування іміджу СТОВ «Нива».....	29
2.3. Показники результативності управління іміджем СТОВ «Нива».....	33
РОЗДІЛ 3 НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	38
3.1. Шляхи покращення іміджу у контексті формування конкурентної стратегії СТОВ «Нива».....	38
3.2. Напрями формування позитивного іміджу організації СТОВ «Нива».....	47
3.3. Сучасна модель формування іміджу організації СТОВ «Нива»...	52
ВИСНОВКИ	61
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	64
ДОДАТКИ.....	68

ВСТУП

Актуальність теми. У контексті розвитку міжнародної торгівлі відбувається посилення конкуренції підвищує роль формування іміджу компанії на внутрішньому та зовнішньому ринках. Ця потреба зростає на тлі глобальної економічної кризи: скорочення обсягів інвестицій низька державна підтримка сільськогосподарських підприємств труднощі у фінансово-кредитному секторі, зниження платоспроможності населення, загрожують національній продовольчій безпеці країн.

Сучасні проблеми становлення і розвитку ринкових відносин в умовах інтернаціоналізації та глобалізації світової економіки вимагають формування позитивного іміджу підприємств на світових ринках.

Сформований позитивний імідж надає підприємствам ряд конкурентних переваг: підвищення довіри та лояльності клієнтів, збільшення інвестиційної привабливості, залучення та утримання талановитих працівників, зміцнення партнерських відносин та підвищення ефективності антикризового менеджменту.

Вихід українських підприємств на закордонні ринки створює необхідність вивчення методології методологічних підходів до формування іміджу підприємства на цих ринках. Досліди показали що наявність позитивних образів в організації полегшує доступ до позикових коштів, допомагає залученню нових талантів, забезпечує довіру і підтримку в розвитку зі сторони державних структур, а також підвищує лояльність споживачів до виробленої продукції.

Теоретичні та практичні аспекти формування іміджу організації досліджували такі учені, як: Т. Ахтямова, Т. І. Балановська, А. А. Благодатіна, В. Г. Герасимчук, О. П. Гоголя, О. Д. Гудзинський, Ф. Котлер, Т. Л. Мостенська, Г. В. Осовська, Є. Б. Перелигіна, Б. А. Райзберг, Т. Б. Хомуленко, Н. І. Чухрай, О. О. Ястремська та ін. Ознайомлення з опублікованими працями, присвяченими дослідженню теоретичних та

практичних аспектів формування іміджу організації, підтверджує актуальність вибраної теми дослідження.

Мета і завдання дослідження. Метою бакалаврської кваліфікаційної роботи є обґрунтування теоретичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення формування іміджу організації. Відповідно до мети визначені завдання дослідження:

- розкрити сутність і зміст поняття «імідж організації» в менеджменті;
- визначити складові іміджу організації та ключові чинники, що впливають на формування іміджу організації;
- охарактеризувати механізм формування іміджу організації;
- надати загальну характеристику підприємства;
- надати аналіз складових та основних етапів формування іміджу організації;
- надати пропозиції щодо покращення управління маркетинговою діяльністю підприємства;
- розкрити показники результативності управління іміджем організації;
- запропонувати шляхи покращення іміджу у контексті формування конкурентної стратегії організації.

Об'єктом дослідження є процес формування іміджу організації.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні та практичні аспекти формування іміджу організації. Поглиблені дослідження здійснені на матеріалах СТОВ «Нива» Золотонішського району Черкаської області.

Методи дослідження. Методологічною основою бакалаврської кваліфікаційної роботи є комплексний підхід, діалектичний метод наукового пізнання, фундаментальні наукові праці та розробки українських і зарубіжних вчених у теорії формування іміджу організації. Для досягнення поставленої у бакалаврській кваліфікаційній роботі мети були використані такі загальнонаукові та спеціальні методи дослідження: дедукції – при побудові структури роботи в логічному взаємозв'язку і вивченні предмета загалом, єдності та взаємозалежності його окремих складових частин; індукції – при

формуванні загальних висновків до проведеного дослідження; абстрактно-логічний та синтезу – при уточненні тлумачень категоріального інструментарію обраної теми дослідження; табличний та графічний – для аналізу та оцінки інформації.

Інформаційною базою бакалаврської кваліфікаційної роботи є українські та зарубіжні інформаційні джерела, річні звіти та первинна документація СТОВ «Нива», а також результати власних спостережень.

Практичне значення одержаних результатів полягає у наданні рекомендацій, спрямованих на удосконалення формування іміджу організації, що сприятиме підвищенню прибутковості та конкурентоспроможності підприємства.

Структура роботи. Бакалаврська кваліфікаційна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Зміст роботи викладено на 70 сторінках, у тому числі робота містить 9 таблиць, 11 рисунків, 42 найменування включає список використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ

1.1. Сутність і зміст поняття «імідж організації» в менеджменті

Питання дослідження корпоративного іміджу вітчизняних підприємств є особливо актуальним на сучасному етапі розвитку економіки. В Україні формується ринковий базис, на якому може функціонувати економіка, і, як наслідок, окремі вітчизняні підприємства змушені розвиватися далі та залишатися життєздатними на відповідних ринках. Серед багатьох способів сприяння позитивним результатам підприємницької діяльності є створення та підтримка позитивного іміджу.

Слово «імідж» походить від латинського *imago* пов'язаного з латинським словом *imitari*, що означає «імітувати». Імідж можна розглядати як у широкому розумінні, так і у більш вузькому. У широкому розумінні він представляє собою сукупність природних і спеціально сконструйованих властивостей об'єкта. А у вузькому розумінні це свідомо сформований образ об'єкта, що наділяє останнього додатковими цінностями, і дає можливість продукувати ті враження про об'єкт, ставлення до нього і його оцінки які необхідні його творцеві [4].

Головні ланки іміджу: відповідальність, швидкість, результативність. Імідж організації складається з певного набору елементів, наприклад, Т.І. Лук'янець виділяє такі чинники: загальна відомість і репутація, інноваційність, фінансова стабільність, престиж окремих товарів, політика на ринках продажу, рекламна політика, наявність фірмових магазинів, кваліфікація продавців, швидкість реагування на замовлення, та своєчасність їх виконання, гнучкість цін, рівень законодавчої діяльності, конкурентний статус і умови платежів [8].

Формування іміджу компанії є складним процесом, якому не приділяється достатньої уваги у вітчизняних та зарубіжних економічних університетах, оскільки різні компанії мають різні шляхи та методи

формування іміджу. Питаннями використання корпоративного іміджу займалися багато зарубіжних дослідників, серед яких Т. Пітерс, Р. Уотерман, С. Блек, Д. Деніел, П. Друкер, Ф. Котлер, Т. Коно, Е. Роджерс, Р. Фостер та Л. Якокка.

Імідж організації - складне явище, яке формується під впливом багатьох чинників.

Позитивний імідж підвищує довіру до організації, робить її привабливішою для клієнтів і партнерів та заохочує лояльність співробітників, саме тому він і є важливим для організації [7].

Організація з позитивним іміджем має конкурентну перевагу над своїми конкурентами, оскільки люди більше довіряють організації, її продуктам і послугам [10].

Позитивний імідж допомагає організаціям зменшити витрати на маркетинг та рекламу, оскільки люди з більшою ймовірністю купуватимуть товари та послуги у компанії з позитивним іміджем.

Організації з позитивним іміджем можуть бути більш привабливими для талановитих людей, оскільки люди хочуть працювати в компаніях з хорошою репутацією. Порівняльна таблиця підходів до визначення «імідж» наведена у табл. 1.1.

Філіп Котлер відомий дослідник у сфері маркетингу у своїй книзі «Маркетинг від А до Я», неодноразово згадує про імідж організацій. Незважаючи на те, що він не дає чіткого визначення, він неодноразово використовує термін «імідж» протягом всієї книги, описуючи його як; сукупність уявлень, які різні групи людей мають про певну організацію; важливий чинник, який впливає на сприйняття організації клієнтами, партнерами, інвесторами та іншими зацікавленими сторонами; результат комплексної діяльності організації, спрямованої на формування позитивного образу в очах громадськості [2].

Порівняльна таблиця підходів до визначення поняття «імідж»*

Автор	Визначення
Пшенишнюк І.О.	Стійке уявлення про якийсь об'єкт, підприємство, сукупність асоціацій і вражень про них, що формуються у свідомості покупців і визначають їхнє становище на ринку. Імідж – це загальне враження, що створюється про ту чи іншу людину, організацію чи компанію. Імідж завжди соціально зумовлений і впливає на суспільну думку і результати ділової активності.
Булгакова О.В.	Сукупність особливостей, які характеризують або ідентифікують певне підприємство, які зафіксовані у певних символах або формах інформації, які створюються компанією, цілеспрямовано передаються аудиторії в процесі комунікацій, фіксуються, сприймаються, розпізнаються й оцінюються суб'єктом, що належить до тієї чи іншої цільової аудиторії, а також, прийнявши форму стереотипу, посідають певне місце в свідомості і системі цінностей суб'єкта, визначають його подальші дії щодо даної компанії та її продукції.
Сучасний словник іноземних слів	Імідж – цілеспрямовано сформований образ якої-небудь особи, явища або предмету, що виділяє певні цінності і покликаний надати емоційно-психологічну дію на когось в цілях популяризації, реклами і так далі
Орбан-Лембрик Л.Е.	Імідж - це враження, яке організація та її працівники справляють на людей і яке фіксується в їхній підсвідомості у формі певних емоційно-забарвлених стереотипних уявлень.

Примітка. *Систематизовано автором на основі наукових праць [3, 5, 20]

Котлер також підкреслює, що імідж не є статичним поняттям, і постійно змінюється під впливом різних чинників, таких як дії конкурентів, зміни в ринковій кон'юктурі, економічні кризи тощо.

«Важливо, щоб імідж фірми відповідав її стратегічним цілям і завданням. ... Фірма повинна прагнути до того, щоб її імідж був позитивним і сприяв досягненню її цілей.»

Незважаючи на те, що Котлер не дає більш детального визначення іміджу організації та не описує, як його можна сформувати та управляти ним, ось декілька цитат з книги «Маркетинг від А до Я», які ілюструють погляди Котлера на імідж організації: «Імідж - це те, що люди думають про вас. Він може бути реальним або уявним, але він завжди має великий вплив на ваші успіхи.», «Сильний імідж може допомогти організації залучити нових клієнтів, утримати старих, мотивувати співробітників і отримати доступ до

капіталу», «Формування іміджу - це постійний процес, який потребує постійної уваги та зусиль з боку керівництва організації.» [16].

Відомий теоретик менеджменту Ігор Ансофф, автор книги «Стратегічний менеджмент», в якій він описує імідж як один з чинників, що впливають на успіх організації, підкреслює, що імідж впливає на сприйняття організації споживачами, інвесторами, партнерами та іншими стейкхолдерами; конкурентну перевагу організації; мотивацію співробітників; привабливість організації для потенційних клієнтів та партнерів.

Ансофф І. також пропонує ряд рекомендацій щодо того, як організації можуть покращити свій імідж. Наприклад:

- розробку чіткої та зрозумілої місії та цінностей організації;
- ефективну комунікацію з усіма зацікавленими сторонами;
- відповідальність за свої дії;
- дотримання етичних норм ведення бізнесу;
- інвестування в розвиток своїх співробітників [1].

Імідж організації - це образ організації, який існує у свідомості людей. Ви навіть можете сказати, що будь яка організація має імідж, незалежно від того, над ким вона працює, і чи працює над цим загалом.

Якщо залишити проблему з іміджем, вона буде розвиватися спонтанно серед споживачів, і немає ніякої гарантії, що вона буде рівнозначною і сприятливою для компанії [3].

Тому потрібно розбирати не в питанні «Я хочу імідж-не хочу імідж», а вибирати що б він був контрольованим, або ж неконтрольованим. І якщо вибирати формування контрольованого іміджу, то це буде процес більш гідний і менш обтяжливим, аніж згодом виправляти спонтанний несприятливий образ, який формувався до цього.

Таким чином, немає єдиного твердження про концепцію поняття «імідж», оскільки кожен дослідник інтерпретує певні аспекти цієї концепції. Незалежно від того, хто над цим працював і чи працював над цим чи ні, певний образ завжди буде зберігатися в кожній організації.

1.2. Складові іміджу організації. Ключові чинники, що впливають на формування іміджу організації

Імідж підприємства є комплексним поняттям, яке складається з декількох сфер, що надають йому визначення, характеристику та узагальнюючу оцінку. Структура іміджу підприємства є поєднанням зв'язаних за формою і змістом сфер (рис. 1.1.).

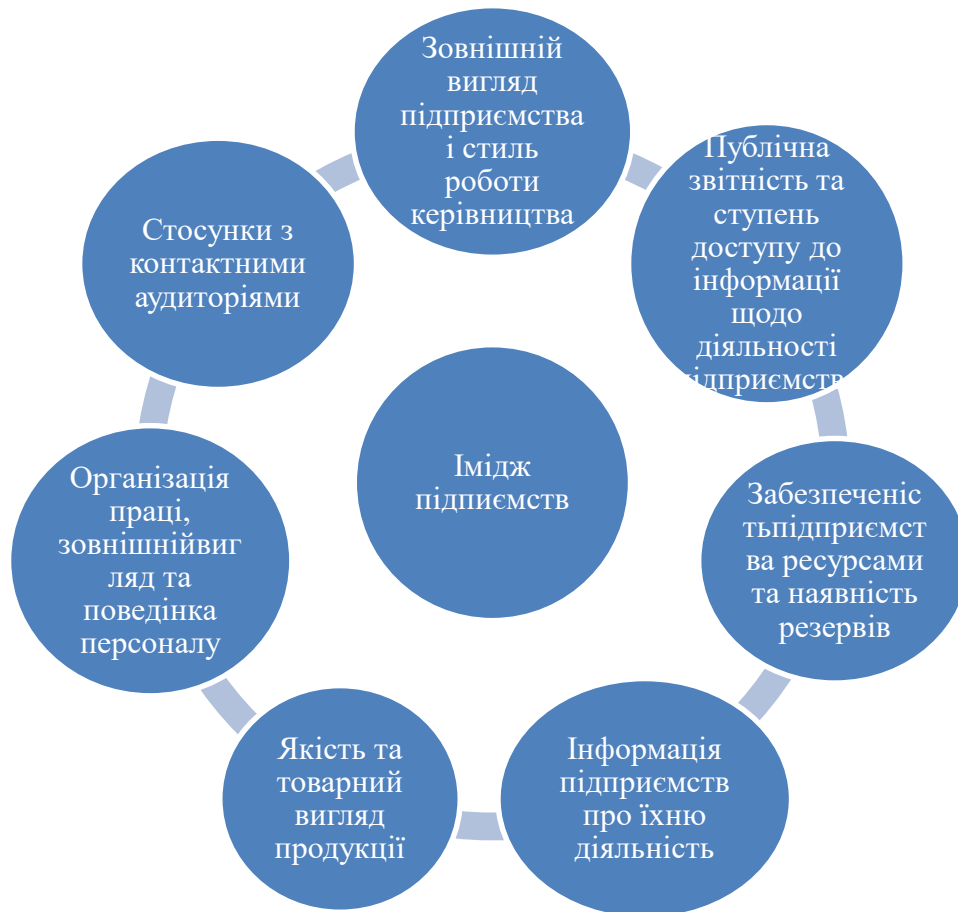

Рис.1.1.Структура іміджу підприємства*

Примітка.*Побудовано на основі [28]

Під зовнішнім виглядом підприємства розуміють екстер'єр та інтер'єр підприємства, де ведеться діяльність підприємства. Зовнішнє оформлення підприємства, екстер'єр дає перше враження про підприємство, вид діяльності підприємства, стиль керівника, характер та поведінку власника підприємства. Фасад будівлі, фірмовий знак біля нього або при в'їзді на територію підприємства, оздоблення при вході та прилеглої підприємству території створюють перше враження у відвідувачів. В залежності від вперше

«Побудованої гіпотези», а потім і «Виробленого ставлення (позиції)» розробляється і стратегія поведінки з керівництвом, співробітниками і взагалі всім підприємством. Далі відвідувач підприємства отримує додаткову інформацію і створює власне враження про підприємство від холу приміщення, оздоблення інтер'єру, меблів, дошки пошани найвизначніших співробітників підприємства [28].

Дотримання культури підприємства створює комфортні умови для ділових людей, робить їх відкритими один одному та навіть може зближувати. Дизайн підприємств це досить актуальна проблема сучасних підприємств, особливо тих, які були створені ще за «радянських часів». Вирішення цієї проблеми не завжди буває вдалим і як результат страждає саме імідж підприємства. Недотримання ділового етикету, неохайний вигляд офісу, службових приміщень завдає збитків діловій репутації підприємства.

Найкращим проявом стилю роботи підприємства є їхнє ставлення до відвідувачів. Якщо на підприємстві Вас зустріли, з доброзичним поглядом, провели до потрібного Вам співробітника, який надав Вам якісну і вичерпну інформацію з потрібного питання, то дані показники говорять про високий рівень стилю та якості підприємства [4].

Швидко створений імідж підприємства є нетривалим і не завжди діє на користь підприємства. Тому створення іміджу є клопітким і тривалим процесом в якому поспіх може завдати більше шкоди, ніж користі [36].

Перші сприйняття споживача про підприємство є товарний вигляд і якість продукції. Користування якісним і функціональним товаром підприємства складає кінцевий імідж як товару, так і підприємства в цілому. Зовнішній вигляд товару є її своєрідною рекламою. Про імідж підприємства говорить не тільки його упаковка, а й логотипи, товарні знаки, зовнішня форма продукції підприємства. Фірмовий стиль, логотипи – це цілісний образ підприємства. Продукція підприємства має містити характерні й визначальні деталі в оформленні продукції підприємства, які з психологічного погляду відразу відрізняють його серед ряду інших схожих товарів. Тривале

перебування підприємства на ринку, добрий імідж підприємства з часом їхнє ім'я стає кращою рекламою для товарів підприємства [27].

Фундаментальна та серйозна благодійна і спонсорська діяльність підприємства підвищують імідж підприємства. Підприємства можуть брати участь у фінансовому забезпеченні соціальних програм, природоохоронних проектів, окремих бригад чи частин ЗСУ, фінансова допомога окремим захисникам які є частиною команди підприємства і на даний час є захисниками України, так і бійцям, які звертаються по допомогу, проявляє себе в галузях освіти, естетичного виховання. Деякі підприємства, не завжди великі, роблять це і тоді, коли це нічого не обіцяє їм рекламного або безпосереднього виграшу.

Організація праці, зовнішній вигляд персоналу та його поведінка. Праця персоналу пов'язана з постійним прийняттям рішень як поточних, так і перспективних управлінських рішень, які залежать від якості та швидкості інформації, яку отримує персонал підприємства. Наявність та рівень сучасних засобів зв'язку, вільний доступ до цих засобів і інформації покращують швидкість реакції персоналу та прийняття управлінських рішень. Ефективність праці персоналу підвищується, якщо робочі місця персоналу добре освітлені, відбувається спокійна, ділова обстановка, доброзичлива атмосфера в колективі. Раціональне планування робочих місць впливає на продуктивність праці. Якщо наявні декілька робочих місць в одному приміщенні, робочі місця мають розташовуватися таким чином, щоб робота працівників не заважала один одному, і враховувати особливості психологічної сумісності персоналу. Інтер'єр службового приміщення, поведінка і забезпечення персоналу різними ресурсами, режим праці, зони відпочинку є частиною сприйняття підприємства в цілому [26].

Публічна звітність і ступінь доступу до інформації про діяльність підприємства. Постійне спілкування з зовнішніми контактними аудиторіями підприємства в різних сферах є однією з складових іміджу підприємства. Таке спілкування проявляється шляхом видання звітів підприємства: фінансових,

технічних, екологічних, звітів, публікацій статей та інших матеріалів у вільному доступі в пресі [17].

Останніми роками зростає значущість фінансових та екологічних звітів і інформації про фінансову та екологічну діяльність підприємства. Це пов'язано з погіршенням стану навколишнього природного середовища та зацікавленістю певних аудиторій в поточному та перспективному фінансовому стані, фінансових стратегіях підприємства [27]. Надання великої кількості позитивної інформації та відповіді на питання суспільства про свою діяльність – виробничу, фінансову та природоохоронну – підприємство підвищує свій імідж. Інформація такого змісту є добровільною, об'єктивною, вільною та доступною у зв'язку з тим, що фінансові та екологічні звіти видаються на основі фінансового та екологічного аудиту. Фінансовий та екологічний аудит проводиться як внутрішніми так, і зовнішніми аудиторами. Це свідчить про відкритість підприємства та готовності до звітності перед суспільством.

Метою публікації звітів підприємств є демонстрація виробничого та фінансового потенціалу підприємства, перспективних розробок, екологічної безпеки та чистоти продукції та виробництва для залучення додаткових і утримання наявних клієнтів, інвесторів і партнерів, рівню технологічного прогресу підприємства, що використовується, формуванню позитивного іміджу про підприємство з боку держави та суспільства. Звіти містять фінансову та екологічну політику підприємства, фінансово – екологічні показники, інформацію про природоохоронну роботу підприємства, технічні можливості, продукцію, що випускається, плани природоохоронних заходів підприємства та іншу позитивну інформацію про діяльність підприємства[16,23].

Отже, імідж є важливим нематеріальним ресурсом підприємства. Від стану цього ресурсу залежать ділові стосунки з контактними аудиторіями, майбутні контакти, ділова репутація підприємства. Імідж підприємства складається з декількох складових, які формують уяву контактних аудиторій

про нього [8]. Визначено, що імідж підприємства складається з таких складових як: зовнішній вигляд підприємства і стиль роботи керівництва; інформація підприємства про свою діяльність; якість і товарний вигляд продукції; відношення з контактними аудиторіями; організація праці, зовнішній вигляд і поведінка персоналу; оснащеність підприємства ресурсами, наявність резервів; публічна звітність і ступень доступу до інформації про діяльність підприємства.

Не менш важливим є позитивний імідж керівництва. Образ керівника має складатися з професійної діяльності, соціальної діяльності, його власних якостей, минулого й сьогодення. Образ споживача – це також невід’ємна складова іміджу підприємства. Думка про людей, які вже стали клієнтами підприємства, для потенційних споживачів та майбутніх клієнтів, є більш важливішим, ніж перераховані вище.

Складові іміджу організації наведені на рис. 1.2.

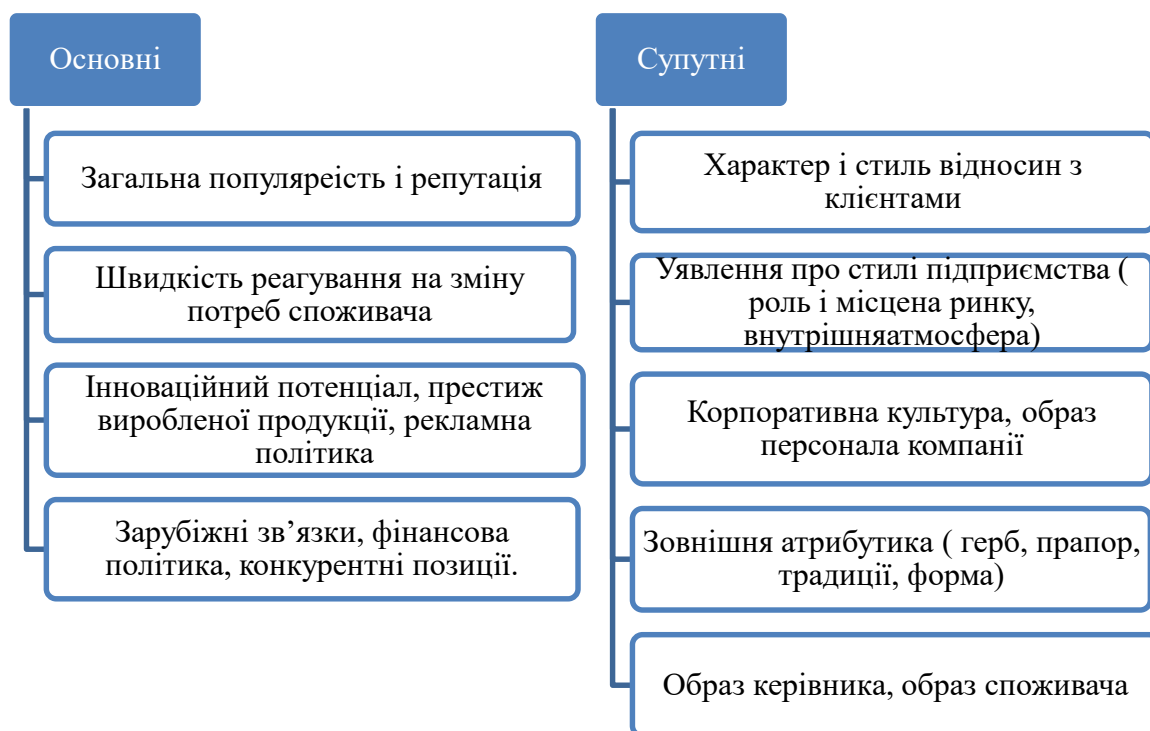

Рис. 1.2. Складові іміджу організації*

Примітка.*Побудовано на основі[14]

Кожен рівень структури впливає на верхній за допомогою композицій відповідного внеску елементів нижчого рівня. Це зумовлено тим, що елементи одного рівня мають характерні різні ступені важливості залежно від властивостей індивіда або обставин в яких він перебуває.

Структура іміджу підприємства складається з уявлення людей щодо підприємства, які умовно можна розділити на групи. Розглянемо зазначені компоненти більш детально у таблиці 1.2.

Таблиця 1.2.

Структура іміджу організації*

Найменування компонента	Характерні особливості
Імідж товару або послуг	думки людей про особливі властивості, якими, нібито володіє товар
Імідж споживачів товару	уявлення про соціальний статус, спосіб життя, і особистості споживача
Внутрішній імідж організації	думки персоналу про комфорт і надійність своєї організації
Імідж засновника або основних керівників організації	думки про мотиви, здібності, наміри, установки та психологічні характеристики засновника чи керівника
Імідж персоналу	збірний узагальнений образ персоналу, що розкриває найбільш характерні для нього риси
Візуальний імідж організації.	уявлення про організацію всередині і за межами офісу, за допомогою візуальних відчуттів, які фіксують інформацію про продажі, виставкові зали, зовнішній вигляд персоналу, корпоративну символіку символіку (елементи фірмового стилю)
Соціальний імідж організації.	Підвищення обізнаності громадськості про роль соціальних цілей та організацій в економічному, соціальному та культурному житті суспільства.
Бізнес-імідж організації.	Уявлення про організацію як суб'єкта певної діяльності

Примітка .*Побудовано на основі[14]

Таким чином адаптація до зовнішніх умов забезпечуючи позитивний імідж, організаціям необхідно створювати індивідуальні механізми для їхнього забезпечення. Зокрема, беручи до уваги реальні потреби ринку, партнери, споживачі і місцеві жителі звертають увагу на сталість корпоративної культури, послідовність і напрямок розвитку компанії, а також транспортні витрати, ризики та інші чинники.

1.3. Механізм формування іміджу організації

Кожне підприємство має свій образ у свідомості учасників ринку. Імідж підприємства - це результат взаємодії великого числа факторів, частина з яких підприємство може контролювати, більшість же факторів контролю не піддається, але на них можна спробувати якимсь образом впливати.

Але, нажаль, не всі керівники підприємств розуміють необхідність мати гарний імідж. Деякі віддають перевагу витратити кошти на рекламу підприємства. В різних країнах відношення до іміджу та реклами не однакове. Наприклад, у США 130 з 150 великих підприємств віддають перевагу рекламі підприємства, у Великобританії 50 з 150, в Україні та ряді країн СНД – ще менше країн піклується про свій імідж підприємств.

Імідж підприємства, його образ – це сприйняття індивідуальності даного підприємства, усвідомлення його особливостей, специфічних рис. Люди виражають свою специфічність за допомогою одягу, що вони носять, автомобілів, на яких вони їздять, роботи, що вони обирають, райони, в яких вони живуть. Так і підприємства виражають свою індивідуальність через товари та послуги, що вони пропонують, відношення до своїх працівників, назви підприємства, фірмові знаки та якість обслуговування [25].

Джерела формування іміджу нескінченно різноманітні.

Менеджери підприємства раніше чи пізніше починають займатися побудовою іміджу свого підприємства. І тоді послідовність їхніх дій буде такою:

- вимір іміджу, який він?
- оцінка іміджу, що повинно бути зроблено?
- розробка програми побудови іміджу, як це буде зроблено?
- здійснення програми;
- і знову вимір іміджу, який він тепер?

Звичайно, можна по різному відноситися до іміджу свого підприємства: вважати його потрібним для розквітання підприємства, чи навпаки – марною тратою часу, ресурсів та коштів [37, 29].

Для деяких підприємств, таких як IBM (комп'ютери), Heinz (продукти харчування), Lloyds Bank (фінанси) і Shell (нафтопродукти), ім'я підприємства, його індивідуальність, чи імідж, забезпечують основу, що поєднує вироблені підприємством товари і послуги, додає їм особливі якості в очах споживачів. Якісний імідж таких підприємств стає вихідною точкою розробки чергової маркетингової стратегії. Такий імідж робить ширші можливості даному підприємству на ринку для нових продуктів та послуг.

Є підприємства, які вважають, що гарний товар може скласти достойну конкуренцію іншим товарам без активної підтримки з боку іміджу підприємства. У такому випадку можна створювати маневри : якщо новий товар виявився невдалим, то його ніхто не буде пов'язувати з гарним іміджем підприємства, і навпаки, якщо товар вдалий, але імідж підприємства слабкий. Але, навіть, і в цих випадках ніхто не заперечує, що сильний імідж це важлива і невід'ємна частина маркетингу.

І є підприємства, які вкладають суттєві кошти на розвиток і підтримку свого іміджу, продукції та якості обслуговування. Як показали опитування, виробники нафтопродуктів підтримують свою репутацію у зв'язку з тим, що споживачі майже не бачать різниці в якості паливних рідин і 2/3 споживачів орієнтуються тільки на репутацію виробника [40].

Звичайно підприємство створює сильний імідж серед споживачів і кожне з них намагається підтримувати гарний імідж серед наступних суспільних груп.

Фінансові інститути. Корисно мати репутацію сильного у фінансовому відношенні, кредитоспроможного та ефективно керованого підприємства, особливо якщо доводиться брати позики в банках. У залежності від очікувань і оцінок фінансових аналітиків, брокерів, інвесторів будуть залежати ціни на акції підприємства. А в залежності від цього і прибутки та збитки підприємства. Бути лідером на ринку – це не лише результат діяльності підприємства, а й дій, що спрямовані на підтримку фінансової спроможності підприємства, створення найкращого враження про перспективи та майбутні

успіхи підприємства. Сильний імідж у діловому світі і серед дрібних власників акцій необхідний під час битви за контрольний пакет як « хижаку », так і « жертві» [2,10].

Співробітники підприємства. Моральний клімат підприємства і мотивацію працівників підсилює і поліпшує сильний імідж підприємства. Люди краще працюють на тих підприємствах, успіх яких для них очевидний і де працювати престижно. На підприємствах з гарною репутацією люди працюють довше, сюди легше залучити нових працівників.

Представники підприємства. Представники підприємства, що здійснюють контакти з зовнішнім світом від імені підприємства, одержують можливість діяти більш впевнено й ефективно, якщо це підприємство гарно відоме на ринку і відношення до нього з боку партнерів доброзичливе.

Депутати. Потрібно переконати цих скептиків у своєму бажанні дотримуватися законів і діяти етично, у тому, що не буде потрібно приймати більш суворіші закони, які будуть обмежувати діяльність підприємства.

Регіональні співтовариства. Менеджерам підприємств легше діяти в нових регіонах, якщо очевидно, що вони враховують інтереси місцевих жителів. Наприклад, якщо місцеві жителі стурбовані забрудненням навколишнього середовища, потрібно показати їм, що підприємство використовує екологічно чисті технології і буде вкладати гроші в оздоровлення навколишнього середовища.

Інші групи лідерів суспільної думки. Маються на увазі профспілкових лідерів, журналістів, капітанів промисловості і чиновників.

Вимір іміджу підприємства. На цьому рівні кожне підприємство має великі потенційні можливості впливати на свій імідж через доступні йому канали передачі інформації [21, 38, 23].

Підприємство, коли починає компанію по зміні іміджу, повинно виробити конкретні цілі. Наприклад, щоб знати, як це виходить у підприємств, у Великобританії щорічно проводяться опитування, що з'ясовують поінформованість населення про багатьох ведучих підприємствах країни і

відношення різних суспільних груп до цих підприємств. Спочатку респондентів опитують, наскільки добре вони знають ті чи інші підприємства, а потім просять сказати, наскільки вони схвалюють діяльність цих підприємств.

На основі отриманих даних у балах будують графік, що дозволяє легко порівнювати підприємства між собою. Так виглядає типовий графік, отриманий на основі опитування [24].

Суцільна лінія - це статистична лінія найкращої відповідності. При даному рівні поінформованості чим вище від цієї лінії розташовується підприємство, тим вище воно оцінюється населенням, і навпаки, чим нижче від цієї лінії — тим гірше позиції підприємства в очах опитуваних. Як показує досвід проведення опитувань, що більшість підприємств оцінюється скоріше позитивно, чим негативно, і тому вони розміщуються вище нульової оцінки.

Для багатьох підприємств відношення споживачів до них чітко корелює з їх знанням про їх. Тобто чим краще відоме підприємство, тим краще до нього відносяться.

При необхідності кожне підприємство може оцінити сильні і слабкі сторони свого іміджу за певними критеріями діяльності: управлінні підприємством, його прибутковості, соціальної відповідальності, якості обслуговування споживача, використанню сучасної технології.

Якщо немає могутнього впливу імідж підприємства змінюється поступово. До таких впливів відносять: спрямована дорога рекламна, кампанія широкого висвітлення в печатці, ЗМІ, особливої значимості підприємства для галузі, що зненацька виявляється в полі зору громадськості [19].

РОЗДІЛ 2

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ

2.1. Загальна характеристика організації

Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Нива» було засноване в 1998 році внаслідок реформування колгоспу «Нива» шляхом проведення паювання. Центральна садиба господарства знаходиться в селі Зорівка, яке розташоване на відстані 25 км від районного центру міста Золотоноша та за 60 км від обласного центру міста Черкаси. З базами постачання та базами реалізації продукції (м. Золотоноша, м. Драбів, м. Черкаси), адміністративними центрами дане господарство сполучене асфальтовими дорогами та дорогами з твердим покриттям. Господарство має статус: племінний завод по розведенню української червоно-рябої породи ВРХ.

Природні умови, в яких знаходиться підприємство, достатньо сприяють ефективному вирощуванню озимих і ярих зернових, цукрових буряків, соняшнику, кукурудзи та є досить сприятливими для розвитку тваринницьких галузей, зокрема скотарства.

Товариство є юридичною особою, має самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в установах банків, печатку зі своїм найменуванням, штампи, бланки, а також інші реквізити.

Головною метою діяльності Товариства є виробництво, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції, а також надання учасникам Товариства та іншим особам послуг щодо ведення сільського господарства та здійснення інших пов'язаних з ним видів діяльності.

Товариство складається з таких підрозділів: цех рослинництва, якому підпорядковуються тракторно-рільнича бригада, автопарк, ремонтна майстерня, складське господарство цех тваринництва, йому підпорядковується МТФ-1, МТФ-2, кормоцех, цех обслуговування виробництва – комунальне господарство, їдальня, переробні промисли – крупорушка, млин, олійниця; продуктова комора.

Управління товариства покладається на директора, якому підпорядковуються такі посади: інженер по охороні праці, секретар, головний бухгалтер (якому підпорядковується заступник головного бухгалтера, бухгалтер, касир); головний економіст, головний інженер, начальник цеху рослинництва (якому підпорядковується в свою чергу: бригадир, інженер машинного двору, обліковець, завідувач автомобільного гаража, миханнік диспетчер, завідувач ремонтною майстернею, склад ПММ, завідувач складом запчастин, інженер-електрик); головний агроном (йому підпорядковуються: агроном по захисту рослин, завскладом №1, завскладом №2); головний ветлікар(йому підпорядковуються: ветлікар, фельдшери);головний зоотехнік (йому підпорядковуються: зоотехнік племсправі, завідувач МТФ-1, МТФ-2, обліковці, інженер по трудомістких процесах).

СТОВ «Нива» має централізовану організаційну структуру управління. Середня кількість працівників на 2023 рік становить 167 осіб. Структура управління СТОВ «Нива» складається з директора та підпорядкованих йому інших посадовців, яким в свою чергу підпорядковуються інші працівники підприємства (рис. 2.1.).

Рис 2.1. Структура управління СТОВ «Нива»*

Примітка.*Розроблено автором

Діяльність підприємства (галузі за КВЕД) : рослинництво, вирощування зернових та технічних культур, тваринництво, розведення великої рогатої худоби, надання послуг у рослинництві і тваринництві; облаштування ландшафту.

Продукція: зерно, зернобобові, ріпак, соняшник, кормові культури, технічні культури, ВРХ, молоко.

Місією підприємства є забезпечувати процвітання с. Зорівка, надаючи робочі місця та соціальну допомогу місцевим мешканцям.

Головною метою діяльності підприємства є виробництво, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції.

Завдання СТОВ «Нива» можна побачити на рис. 2.2.

Рис. 2.2. Завдання СТОВ «Нива»*

Примітка.*Розроблено автором

Відповідно до мети можна сформувати цілі підприємства(Рис.2.3.)

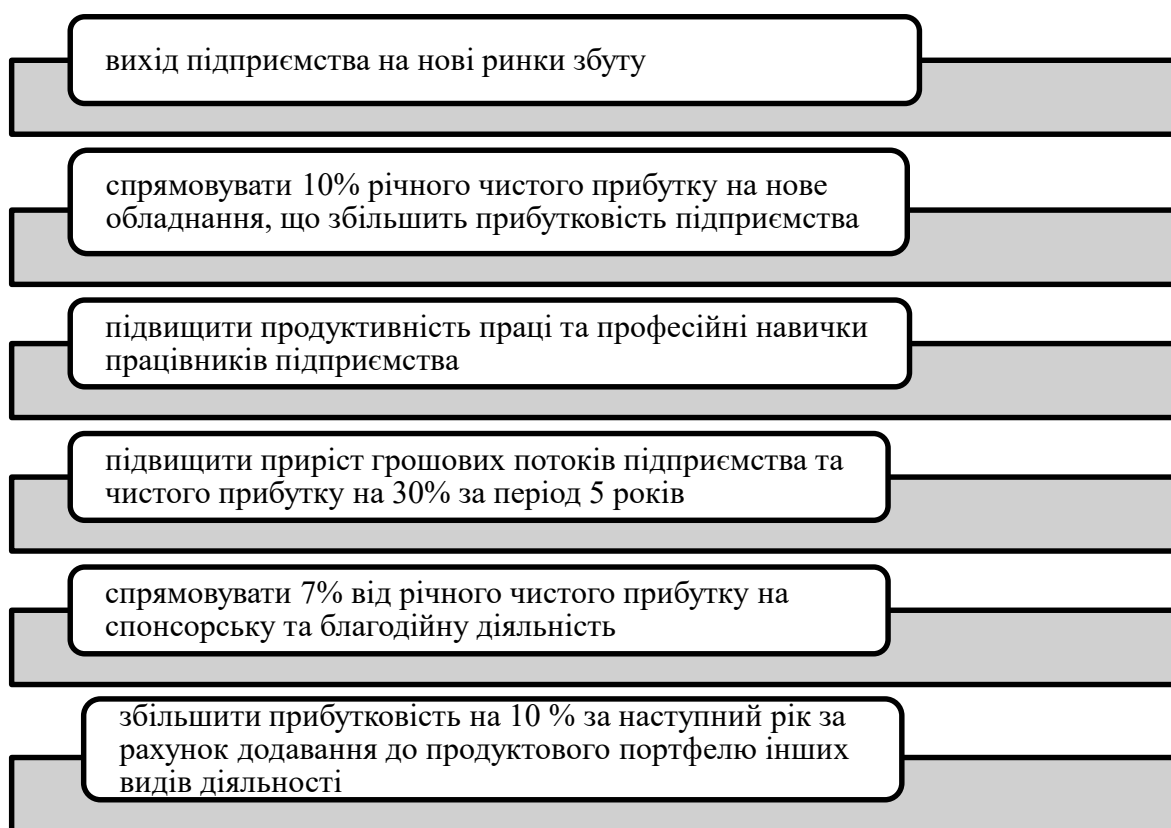

Рис. 2.3. Цілі підприємства СТОВ «Нива»*

Примітка. *Розроблено автором

Товариство є юридичною особою, має самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в установах банків, печатку зі своїм найменуванням, штампи, бланки, а також інші реквізити.

Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Нива» є підприємством, заснованим на базі колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», що реорганізується, і утвореним на засадах угоди громадянами шляхом об'єднання їх майна та підприємницької діяльності у сільському господарстві з метою одержання прибутку.

Підприємство діє на основі Статутного Фонду, який складається з п'яти учасників: Лисенко Л. А, Лисенко І. В, Лисенко Т. В, Згуровського Ю. М, Журба В. М. статутний капітал нараховує 2 764 тис. грн.

Варто зазначити, що в підприємстві за 2021-2023 рр. зменшилася кількість працівників. Так у 2021 році кількість становила 172 особи, а в 2023 р. їх нараховувалося 167. На 2023 рік середньомісячна зарплата одного штатного працівника становить майже 17000 грн. Окрім цього, СТОВ «Нива»,

забезпечує спонсорською допомогою дитячий садок, школу, медичний пункт, церкву, надає безвідсоткові кредити своїм працівникам.

Основними чинниками макросередовища, що впливають на теперішню та майбутню діяльність підприємства зображено на рис. 2.4:

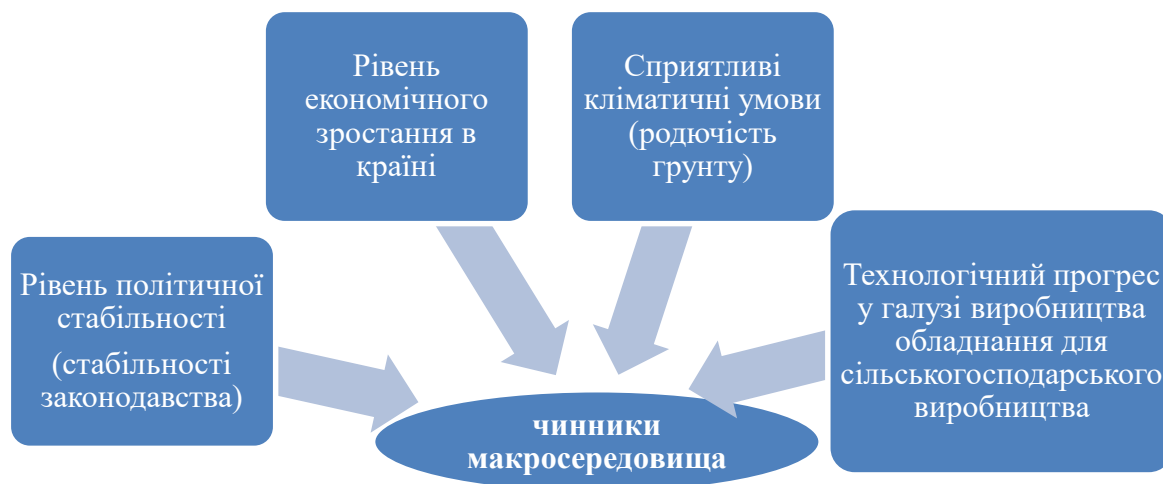

Рис. 2.4. Чинники макросередовища СТОВ «Нива»*

Примітка. *Розроблено автором на основі спостережень

Менеджмент підприємства, а в першу чергу, його власники, мають здійснювати постійний моніторинг ефективності діяльності.

Проблема визначення економічної ефективності діяльності підприємства СТОВ «Нива» пов'язана з визначенням відповідного критерію ефективності і формуванням системи показників. Визначення загальної ефективності діяльності даного підприємства вимагає врахування багатьох чинників. Можна розробити показники ефективності використання для кожного виду ресурсів або спільно для всіх ресурсів. Розраховані показники (табл. 2.1) порівнюються з показниками за попередній період, який називають базовим, або із її новим значенням дохідності капіталу на ринку. На підприємстві СТОВ «Нива» оцінку ефективності проводять для конкретних споживачів такої інформації – адміністративного персоналу підприємства, на певному рівні в межах підприємства оцінюють ефективність діяльності підприємства в цілому, а інколи - ефективність використання окремих груп його активів.

**Основні економічні показники діяльності СТОВ «Нива» за 2021 –
2023 рр.***

№	Показники	Од. вим.	Рік			2023 р. у % до 2021 р.
			2021 р.	2022 р.	2023 р.	
1	Чистий дохід	тис. грн	116107	120472	161542	139,1
2	Повна собівартість реалізації продукції	тис. грн	117339	116150	156414	133,3
3	Валовий прибуток	тис. грн	-1232	4322	5128	-416,2
4	Чистий прибуток (збиток)	тис. грн	21526	25000,2	42573,9	197,8
5	Середньорічна чисельність персоналу	осіб	172	165	167	97,1
6	Фонд оплати праці	тис. грн	26573,8	27729,6	31131,4	117,2
7	Середньомісячна заробітна плата	тис. грн	12783,08	13869,18	16035,07	125,4

Примітка. *Розроблено автором на основі Форми звітності СТОВ «Нива»

Згідно з табл. 2.1, діяльність СТОВ «Нива» за 2021 та 2023 роки характеризується такими ключовими показниками: чистий дохід: у 2023 році чистий дохід СТОВ «Нива» значно виріс порівняно з 2021 роком на 139,10%. це свідчить про те, що підприємство стало більш прибутковим; повна собівартість: у 2024 році повна собівартість реалізації продукції СТОВ «Нива» також зросла порівняно з 2021 роком на 133,30%; валовий прибуток: незважаючи на зростання чистого доходу та повної собівартості реалізації продукції, валовий прибуток підприємства у 2023 році зменшився порівняно з 2021 роком на 416,20%, це свідчить про те, що рентабельність підприємства знизилася; чистий прибуток: у 2023 році чистий прибуток значно виріс порівняно з 2021 роком на 197,80%, це свідчить про те, що підприємство стало більш прибутковим; середньорічна чисельність персоналу у 2023 році дещо зменшилася в порівнянні з 2021 роком на 97,1%; фонд оплати праці за вказаний період виріс на 117,20%; середньомісячна заробітна плата у 2023 році також значно зросла порівняно з 2021 роком на 125,40%.

Підприємство СТОВ «Нива» сплачує ряд податків, таких як: ПДВ, єдиний державний податок, податок на доходи фізичних осіб.

Таблиця 2.2

Затрати на основне виробництво*

№		2023р всього		В т.ч.			
		тис грн	%	рослинництво		тваринництво	
				тис. грн	%	тис. грн	%
1	Затрати на оплату праці	29105,9	17,7	7969,5	10,1	21136,4	24,9
2	Відрахування на соц..страх.	5630,6	3,4	1352,8	1,7	4277,8	50
3	Матеріальні затрати, всього	96217,6	58,7	39526,4	50	56691,2	66,8
	В т.ч насіння	6250,4	3,8	6250,4	7,9	-	-
	Корми	49389,7	30,1	6368,9	80	43020,8	50,7
	Інші прод.	5979,0	3,6	5330,1	6,7	648,9	0,8
	Міндобрива(осіменіння)	3076,4	1,9	1952,1	2,5	1124,3	1,3
	Нафтопродукти	15037,4	9,2	12125,5	15,3	2911,9	3,4
	Електроенергія	3678,6	2,2	187,1	0,2	3491,5	4,1
	Паливо (матеріали)	149,0	0,1	149,0	0,2	-	-
	Оплата послуг (вет. медекаменти)	2725,2	1,7	1229,9	1,7	1495,3	1,8
4	Амортизація	8455,2	5,2	6326,9	8,0	2128,3	2,5
5	Інші витрати	24577,1	15,0	23959,6	30,2	617,5	0,8
6	Всього витрат	163986,4	100	79135,2	100	84851,2	100

Примітка.* Розроблено автором на основі Форми звітності СТОВ «Нива»

Згідно з таблицею 2.2, загальні затрати на основне виробництво СТОВ «Нива» у 2023 році склали 163986,4 тис грн.. Найбільшу частку в структурі витрат займають корми(30, 1%) матеріальні затрати (58,7%), та оплата праці (17,7%).

Загалом, діяльність СТОВ «Нива» за 2023 рік характеризується зростанням витрат на основне виробництво, в тому числі на корми, матеріальні затрати та оплату праці. Це призвело до зростання витрат на 1 грн продукції, а також до зниження рентабельності виробництва.

Вході дослідження ми з'ясували, що нам необхідно вдосконалити нашу систему управління, що б використовувати процес прийняття ефективних управлінських рішень.

2.2. Аналіз складових та основних етапів формування іміджу СТОВ «Нива»

Створення та підтримка позитивного іміджу є важливим чинником успіху для будь-якого підприємства, а особливо для сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю СТОВ «Нива». Імідж – це образ, який формується у свідомості людей про дане підприємство, ґрунтуючись на його діяльності, продукції, репутації та інших чинниках.

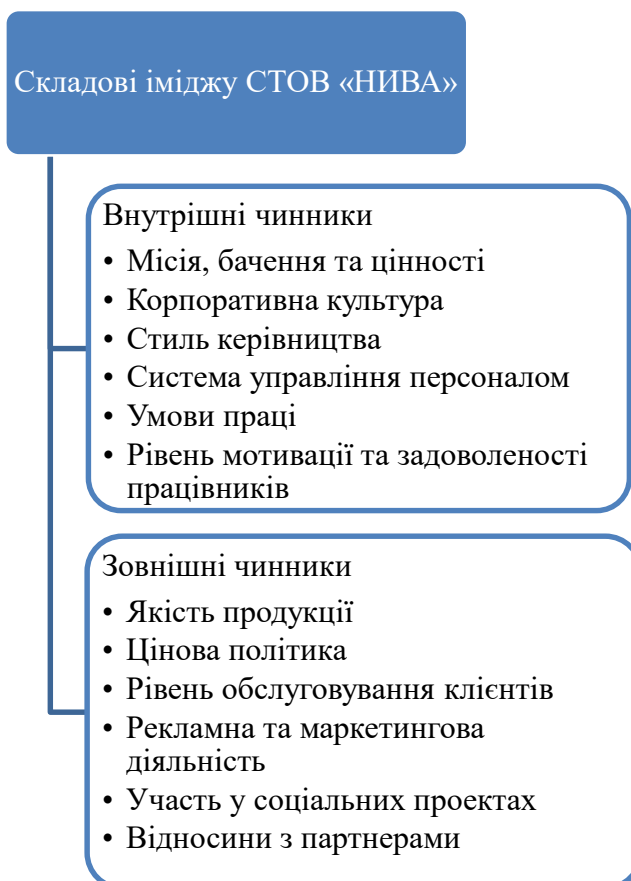

Рис. 2.5. Складові іміджу СТОВ «Нива» *

Примітка.*Розроблено автором.

Згідно з рис. 2.5.. імідж СТОВ «Нива» складається з двох основних груп чинників:

1. Внутрішні чинники:

- **Місія, бачення та цінності:** ці компоненти визначають основні цілі та принципи діяльності СТОВ, які повинні бути чітко сформульовані та донесені до всіх зацікавлених сторін.

- **Корпоративна культура:** це сукупність норм, цінностей та поведінки, які характерні для СТОВ.

- **Стиль керівництва:** стиль керівництва визначає те, як керівники взаємодіють з підлеглими та приймають рішення.

- **Система управління персоналом:** система управління персоналом включає в себе всі процеси, пов'язані з наймом, навчанням, мотивацією, оцінкою та звільненням працівників.

- **Умови праці:** умови праці включають в себе заробітну плату, соціальний пакет, робочий час, умови праці та ін.

- **Рівень мотивації та задоволеності працівників:** мотивовані та задоволені працівники працюють ефективніше та роблять кращий внесок в імідж СТОВ «Нива».

2. Зовнішні чинники:

- **Якість продукції:** якість продукції є основним чинником, який визначає задоволеність клієнтів та формує їхнє ставлення до СТОВ «Нива».

- **Цінова політика:** ціни на продукцію повинні бути конкурентоспроможними та відповідати їх якості.

- **Рівень обслуговування клієнтів:** СТОВ «Нива» повинне прагнути до того, щоб надати клієнтам якісне та ввічливе обслуговування.

- **Рекламна та маркетингова діяльність:** Реклама та маркетинг дозволяють донести до цільової аудиторії інформацію про СТОВ «Нива», його продукцію та послуги.

- **Участь у соціальних проектах:** Участь у соціальних проектах демонструє соціальну відповідальність СТОВ «Нива» та підвищує його імідж.

- **Відносини з партнерами:** СТОВ «Нива» повинне будувати партнерські відносини на основі взаємної довіри та поваги.

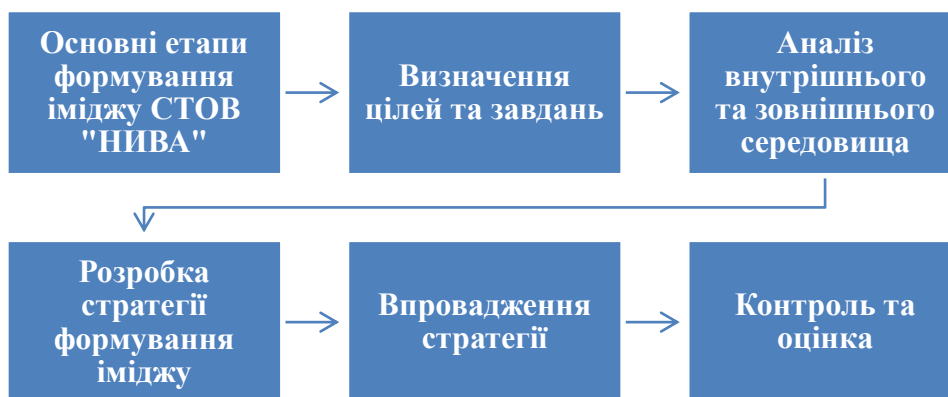

Рис. 2.6. Основні етапи формування іміджу СТОВ «Нива»*

Примітка.* Розроблено на основі спостережень автора.

Формування іміджу СТОВ «Нива» – це тривалий процес, який потребує постійних зусиль та інвестицій(рис. 2.6.).

1. Визначення цілей та завдань: СТОВ «Нива» повинне чітко визначити, який імідж воно хоче створити. Це допоможе товариству розробити ефективну стратегію формування іміджу.

2. Аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища:

- СТОВ «Нива» повинне провести аналіз своїх сильних та слабких сторін, а також можливостей та загроз.

- Це допоможе товариству визначити чинники, які впливають на його імідж.

3. Розробка стратегії формування іміджу:

- На основі аналізу СТОВ «Нива» повинне розробити стратегію формування іміджу, яка буде включати конкретні цілі, завдання та інструменти.

4. Впровадження стратегії:

- СТОВ «Нива» повинне впровадити розроблену стратегію,

5. Контроль та оцінка:

- СТОВ «Нива» повинне регулярно здійснювати контроль та оцінку діяльності співробітників.

Образ підприємства, його імідж — це сприйняття індивідуальності даного підприємства, усвідомлення його специфічних рис, особливостей. Як люди виражають свою індивідуальність через одяг, що вони носять, автомобілі, на яких вони їздять, роботу, що вони вибирають, райони, у яких вони живуть, так і підприємства виражають свою індивідуальність через пропоновані товари і послуги, відношення до своїх працівниками, через свою назву і фірмові знаки, якість обслуговування.

Джерела формування іміджу нескінченно різноманітні.

Ціль вивчення іміджу підприємства. У самому загальному виді ціль іміджових досліджень полягає в оцінці діяльності підприємства по взаємодії з зацікавленими групами (public relations чи ПР).

Відомо, що функції ПР визначаються приблизно так:

- вимір, оцінка й інтерпретація думок, позицій різних соціальних груп населення;
- допомога менеджерам у визначенні цілей, спрямованих на ріст суспільного розуміння і схвалення продукції підприємства, політики і планів підприємства, його персоналу;
- погоджування цих цілей з інтересами і запитамі різних суспільних груп;
- розробка, реалізація й оцінка результатів програм по завоюванню суспільного розуміння і схвалення.

Усе це виглядає дуже складно. Насправді багато чого з ПР виконується, наприклад, працівниками підприємства, коли вони розповідають про нього своїм друзям і сусідам; продавцями магазинів, коли вони дають пояснення покупцям; постійними покупцями, що розмовляють з потенційними покупцями; жителями будинків, розташованих неподалік від підприємства, коли вони говорять про своє відношення до підприємства. На перераховані групи людей підприємство може робити якийсь вплив, але не контролювати їхній і не керувати ними.

А є засобу комунікації, що підприємство може контролювати. Це реклама, прес-релізи, офіційні заяви і виступи керівників підприємств, виставки, дизайн товарів і їхнє упакування, оформлення транспортних засобів, фірмові знаки і т.д. В активному використанні цих засобів для впливу на суспільну думку і полягає ПР підприємства.

У взаємодії із суспільною думкою щось робиться, щоб відреагувати на щоденні події (поточна робота), інша частина роботи з ПР буде спрямована на реалізацію довгострокової стратегії.

Менеджери будь-якого підприємства чи раніш пізніше починають займатися побудовою іміджу свого підприємства. І тоді послідовність їхніх дій, напевно, буде такою:

- Вимір іміджу, який він?
- Оцінка іміджу, що повинно бути зроблено?
- Розробка програми побудови іміджу, як це буде зроблено?
- Здійснення програми.
- І знову вимір іміджу, який він тепер?

Можна по-різному відноситися до іміджу свого підприємства: вважати його потрібним для чи процвітання, навпроти, практично марним для справи.

2.3. Показники результативності управління іміджем СТОВ «Нива»

Сформований позитивний імідж підприємства надає додаткові можливості для зміцнення його довгострокових позицій на ринку і отримання підтримки серед жителів України. Це дозволяє збільшувати виробництво за рахунок укладання контрактів зі споживачами продукції та проведення успішної діяльності на стратегічне майбутнє. Успіх діяльності компанії відбивається на економічних, соціальних і фінансових показниках, а також на рівні прихильності контактної групи.

Рівень показників ефективності СТОВ «Нива» залежить від рівня системи управління, яка добре працює на підприємстві, вміння

використовувати всі необхідні ресурси і потенційні можливості, здатності використовувати позитивний репутаційний вплив.

Дослідження показують що саме успішна діяльність формує позитивний імідж серед ділових партнерів, споживачів і забезпечує високу віддачу і зобов'язання перед співробітниками.

Таблиця 2.3

Динаміка собівартості та реалізаційних цін, 1 ц (ціна з ПДВ)*

№	Види продукції	Собівартість, грн			Ціна реалізації, грн		
		2021 р.	2022 р.	2023 р.	2021 р.	2022 р.	2023 р.
1	Молоко	815,3	816,7	761,9	1185,50	1274,18	1445,98
2	М'ясо ВРХ	9929,5	11591,71	9926,5	4638,43	4580,81	5580,13
3	Корови				4218,83	3748,91	4964,12
4	Зерна всього	231,3	354,07	265,5	605,72	449,72	385,12
	в т.ч. озима пшениця	253,5	344,83	330,6	717,74	489,08	608,22
	кукурудза	188,4	251,23	168,47	515,24	339,95	291,91
5	Соя						1430,90
6	Соняшник	454,3	523,08	658,4	1975,81	1349,36	1132,20

Примітка.*Розроблено автором на основі звітностей СТОВ «Нива»

Таблиця 2.3. ілюструє зміни в собівартості та реалізаційних цінах різних видів продукції за три роки. Собівартість молока зменшилася з 815,3 грн за ц у 2021 році до 761,9 грн/ц у 2023 році, ціна реалізації наоборот зростала протягом всіх трьох років. Собівартість м'яса ВРХ зростала протягом трьох років, а ціна реалізації зростала лише протягом перших двох досліджуваних років, а потім знизилася до 5580,13 грн/ц у 2023 році. Собівартість зерна зростала протягом 2021-2022 років, з 231,3 грн/ц у 2021 році до 354,07 грн/ц у 2022 році, а потім знизилася до 265,5 грн/ц у 2023 році. Ціна реалізації зерна зростала протягом 2021 року, з 605,72 грн/ц у 2021 році до 449,72 грн/ц у 2022 році, а потім знизилася до 385,12 грн/цу 2023 році. Собівартість соняшника зростала протягом всіх трьох років, з 454,3 грн/ц у 2021 році до 658,4 грн/ц у 2023 році. Ціна реалізації соняшника зростала з 1974,81 грн/ц у 2021 році до 1349,36 грн/ц у 2022 році, а потім знизилася до 1132,2 грн/ц у 2023 році.

В останні роки СТОВ «Нива» не брало участі у конкурсах, де вони мали б змогу рекламувати свої продукцію та власні здобутки.

Соціологічні дослідження, проведені серед керівництва і працівників економіки, ділових партнерів і споживачів, дозволяють визначити узагальнене значення показників внутрішнього і зовнішнього іміджу СТОВ «Нива».

Таблиця 2.4

Оцінка зовнішнього іміджу СТОВ «Нива»*

Показник іміджу	Значення коефіцієнта
Інтегральний показник іміджу продукції	0,75
Співвідношення ціни та якості продукції	0,80
Рівень споживчої якості продукції	0,70
Попит на продукцію	0,92
Престижність продукції	0,80
Інтегральний показник бізнес-іміджу підприємства	0,50
Частка на ринку	0,14
Темп росту ринку	0,26
Новітні технології	0,65
Довіра партнерів	0,81
Інвестиційна привабливість підприємства	0,83
Інтегральний показник іміджу споживачів підприємства	0,71
Рівень стабільності співпраці з партнерами	0,91
Частка платоспроможних споживачів	0,70
Частка прихильних до підприємства споживачів	0,86
Інтегральний показник соціального іміджу підприємства	0,78
Рівень соціальної політики підприємства	0,78
Інтегральний показник екологічного іміджу підприємства	0,52
Рівень екологічних програм підприємства	0,50
Рівень якості земельних ресурсів	0,72
Інтегральний показник візуального іміджу підприємства	0,31
Фірмовий стиль підприємства;	0,30
Рівень використання маркетингових комунікацій	0,35
Інтегральний показник зовнішнього іміджу	0,57

Примітка.*Розроблено автором на основі соціологічних опитувань

Отримані значення оцінки зовнішнього іміджу СТОВ «НИВА» (табл. 2.4) свідчать про середню оцінку бізнес іміджу - 0,5 коефіцієнт, екологічного іміджу – 0,52, та візуального іміджу – 0,31.

Попри середній показник екологічного управління, коефіцієнт іміджу продукції має високе значення,- 0,75. Тобто СТОВ «Нива» дотримується відповідних норм стандартів при виробництві сільськогосподарської продукції, яка характеризується певними споживчими характеристиками необхідними для споживачів.

Рівень споживчого іміджу СТОВ «Нива» відносно високий, тобто співпраця з постачальниками та організаціями з продажу на достатньому рівні налагоджено випуск сільськогосподарської продукції. Але, тим не менш, необхідно переглянути умови співпраці і налагодити контакти з більшою кількістю організацій, на більш вигідних для підприємства умовах.

Таблиця 2.5

Оцінка внутрішнього іміджу СТОВ «Нива»*

Показники іміджу	Значення коефіцієнта
1	2
Інтегральний показник іміджу керівника	0,80
Професійні якості	0,82
Особистісні якості	0,88
Ділові якості	0,72
Соціальні якості	0,75
Якості керівника у сфері управління виробництвом	0,76
Інтегральний показник іміджу персоналу	0,72
ділові якості	0,71
- трудові якості	0,72
морально-психологічні якості	0,75
Інтегральний показник іміджу організаційної культури підприємства	0,81
ефективність стилю управління	0,80
ефективність праці апарату управління	0,75
рівень ділової етики підприємства	0,65
рівень професійного розвитку персоналу	0,73
раціональність організаційної структури підприємства	0,81
рівень неформальних зв'язків між працівниками і його вплив на продуктивність працівників	0,90
Інтегральний показник іміджу соціально-психологічного клімату в підприємстві	0,72
рівень морального клімату	0,67
рівень соціологічного клімату	0,65
рівень системи мотивації персоналу	0,81
ефективність комунікації	0,86
Інтегральний показник іміджу ресурсної бази підприємства	0,75
рівень технічного потенціалу	0,81
рівень біологічного потенціалу рослинництва, тваринництва	0,84
рівень фінансового стану	0,87
Інтегральний показник внутрішнього іміджу 0	0,92

Примітка. *Розроблено автором на основі соціологічних опитувань

Згідно з табл. 2.5. найбільшого значення отримали показник іміджу керівника, показник іміджу організаційної культури та показник внутрішнього

іміджу. Найнижчого рівня є показники іміджу персоналу та іміджу соціально-психологічного клімату в підприємстві.

Беручи до уваги те, що максимальне значення коефіцієнта 1,0, значення соціально-психологічного клімату з показником 0,72 є високим.

Високий рівень іміджу керівника свідчить про те, що він користується повагою серед колективу і партнерів по бізнесу.

Таким чином, проведені дослідження дали можливість виявити переваги основного іміджу підприємства, а також основні проблеми, які обумовлюють негативні тенденції в його розвитку і формуванні позитивного іміджу в довгостроковій перспективі. Значення коефіцієнтів як внутрішнього так і зовнішнього іміджу вище середнього. Це свідчить про довіру до компанії з боку персоналу, ділових партнерів і споживачів.

Таким чином згідно з проведеними дослідженнями можна визначити, що кінцева ефективність і результативність економіки залежить від рівня налагодженої системи управління, наявності сильних сторін і можливості адекватно реагувати на зміни середовища.

РОЗДІЛ 3.

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ

3.1. Шляхи покращення іміджу у контексті формування конкурентної стратегії організації

Домінуючою тенденцією розвитку світового інформаційного суспільства є якісні зміни у глобалізованому конкурентному середовищі економічної, політичної та соціальної діяльності підприємств, організацій та установ, які зумовлюють необхідність пошуку ефективних механізмів досягнення, підтримки і розвитку конкурентоспроможності як бізнес-структур, так і неприбуткових організацій, зокрема, шляхом формування позитивного іміджу й бездоганної ділової репутації. Глобалізація ринків та методів ділової активності, розвиток глобальних інформаційних комунікацій і потужних систем підтримки рішень зумовлюють різке підвищення значущості поняття «імідж». Позитивний імідж стає край важливим не лише для прибуткових організацій. Державним структурам він забезпечує підтримку від громадськості, бізнесу та ЗМІ; університетам, лікарням та фондам – допомагає збирати кошти, пожертвування, а також залучати найкращі ресурси з усіх можливих. Діяльність з формування, підтримки і оптимізації іміджу необхідна також й для регіонів, країн та світу в цілому.

Процес створення іміджу – це неперервний процес удосконалення стилю і філософії, створення нових атрибутів і покращення старих, перегляд старих ідей та пошук нових підходів. Його важливість досягає глобальних масштабів і є однією з найважливіших цілей сучасних підприємств (установ, організацій, компаній тощо) для підвищення рівня конкурентоспроможності продукції та послуг.

Оскільки під час формулювання визначення «конкурентна стратегія» та згодом у процесі її розроблення та реалізації приділяють особливу увагу вивченню конкурентного середовища з акцентом на такі поняття як «конкурентна сила» та «конкурентна позиція» як основ досягнення

конкурентної переваги, зупинимося частково на окресленні й цього поняття. Отже, конкурентна перевага – перевага компанії/ підприємства/ організації завдяки кращим можливостям чи компетенції у своїй сфері діяльності, що забезпечують міцніші позиції і вищі доходи.

Серед індикаторів конкурентної переваги виокремимо(рис3.1.):

1. велику частку ринку;
2. зростаючу кількість клієнтів/покупців;
3. високу диференціацію товарів та послуг.

Порівнявши їх із конкурентними слабостями, наголошую на способах досягнення конкурентних переваг, зокрема: виробляти високоякісну продукцію, організовувати бездоганне обслуговування клієнтів, володіти сучасною власною технологією та ін. Підприємство матиме конкурентну перевагу, якщо рівень його роботи з покупцями/клієнтами вищий, аніж у конкурентів, і воно готове протидіяти впливу конкурентних сил галузі. Оцінивши кількісно названі індикатори конкурентної сили та порівнявши їх з аналогічними у конкурентів, можна визначити конкурентну позицію підприємства на ринку, його конкурентні переваги. Кожне з визначень незалежно від того, до якої групи воно належить, має визначальні риси, від яких відштовхувалися автори під час його формулювання. Найчастіше ними виступали ключові характеристики майбутніх класифікацій «конкурентних стратегій». У цьому термінологічному сегменті є «класифікатори лідери» та «класифікатори-послідовники» [41].

Індикатори конкурентної переваги	Індикатори конкурентної слабкості	Способи досягнення конкурентних переваг
<ul style="list-style-type: none"> • велика частка ринку; • зростаюча кількість покупців; • лідируюча стратегія; • найбільш удале становище на ринку; • підприємство реагує на ринкові зміни краще, ніж конкуренти; • високі технологічні та інноваційні переваги підприємства; • товари сильно диференційовані; • нижчі витрати ніж у конкурентів; • рівень прибутку вищий ніж середньоринкового; • підприємство концентрується на швидко зростаючих сегментах ринку; • високий рівень менеджмента та маркетинга. 	<ul style="list-style-type: none"> • високі витрати; • невеликий вплив на ринок; • низька якість товарів; • конкуренти захопили частку ринку підприємства; • не може протистояти загрозі усунення з ринку; • темпи зростання доходів нижчі середньоринкових або знижуються; • репутація підприємства низька або падає; • нестача фінансових ресурсів; • нестача навичок і досвіду у визначальних сферах; • становище слабшає у найбільш перспективних галузях; • підприємство належить до стратегічної групи з гіршим становищем на ринку. 	<ul style="list-style-type: none"> • продавати за дешевшими, ніж у конкурентів, цінами; • організувати бездоганне обслуговування клієнтів; • виробляти високоякісну продукцію; • забезпечувати клієнтам додаткові цінності за їхні кошти; • мати більш зручне природно - географічне положення; • володіти сучасною власною технологією; • мати високу репутацію і добре відому торгову марку; • забезпечувати розроблення й упровадження нових продуктів у більш стислі терміни, ніж це роблять конкуренти; • постійно слідкувати за розвитком смаків клієнтів загалом та їх окремих груп.

Рис 3.1. Конкурентні переваги та способи їх досягнення*

Примітка.*Розроблено автором на основі [38]

Для того, щоб конкурентна перевага приносила перемогу у боротьбі з конкурентами, вона має відповідати таким вимогам: вигідно відрізнити підприємство від конкурентів; забезпечувати довгострокове положення на ринку; задовольняти специфічні потреби споживачів, тобто конкретного сегмента чи цільової групи; ґрунтуватися на специфічних ресурсах та здатностях підприємства, які відрізняють його від конкурентів; мати

інноваційну спрямованість; бути гнучкими, адаптуватися до змін у ринковому середовищі; формуватися на стратегічному рівні з урахуванням взаємодії і погодженості в усіх функціональних сферах діяльності підприємства.

Найбільш типовими джерелами новацій, що можуть змінити розклад конкурентних сил, є такі:

1. Нові технології. Зміна технології може створити можливості для розробки товару, нові способи маркетингу, виробництва або доставки й поліпшення супутніх послуг. Саме вона найчастіше передує стратегічно важливим нововведенням. Зміна лідерства найімовірніше відбувається у тих галузях, де різка зміна технології спричинює старіння знань та фондів колишніх лідерів.

2. Нові чи змінені потреби споживачів. Часто конкурентна перевага виникає або переходить із рук у руки тоді, коли в покупців з'являються зовсім нові запити або ж їх бачення «ідеального» товару різко змінюється. Ті фірми, що вже закріпилися на ринку, можуть цього не помітити або виявитися не в змозі відреагувати належним чином, бо це вимагає створення нового ланцюга цінності.

3. Зміна вартості або доступності ресурсів. Конкурентна перевага часто переходить від одного гравця до іншого через зміну абсолютної або відносної вартості компонентів виробництва. Гнучкий менеджмент домагається такої переваги, пристосовуючись до нових умов, у той час як конкуренти зв'язані капіталовкладеннями і тактикою, пристосованими до старих умов.

4. Поява нових сегментів. Ще одна можливість одержання конкурентної переваги з'являється тоді, коли утворюється зовсім новий сегмент галузі або відбувається перегрупування існуючих сегментів. Тут є можливість не лише вийти на нову групу покупців, а й знайти новий, більш ефективний спосіб випускати деякі види продукції.

5. Зміни в законодавчому регулюванні. Зміна політики уряду в таких сферах, як стандарти, охорона навколишнього середовища, вимоги до нових галузей і торговельні обмеження – ще один поширений стимул для новацій.

Існуючі лідери ринку пристосувалися до певних «правил гри», і коли ці правила раптом змінюються, вони можуть виявитися не в змозі відповісти на ці зміни [14].

В умовах жорсткої конкурентної боротьби на ринку вирішення потребує проблема формування стійких конкурентних переваг, що дозволить підприємству забезпечувати бажані позиції впродовж тривалого періоду часу.

І. О. Кузнецова пропонує таку модель формування стійких конкурентних переваг

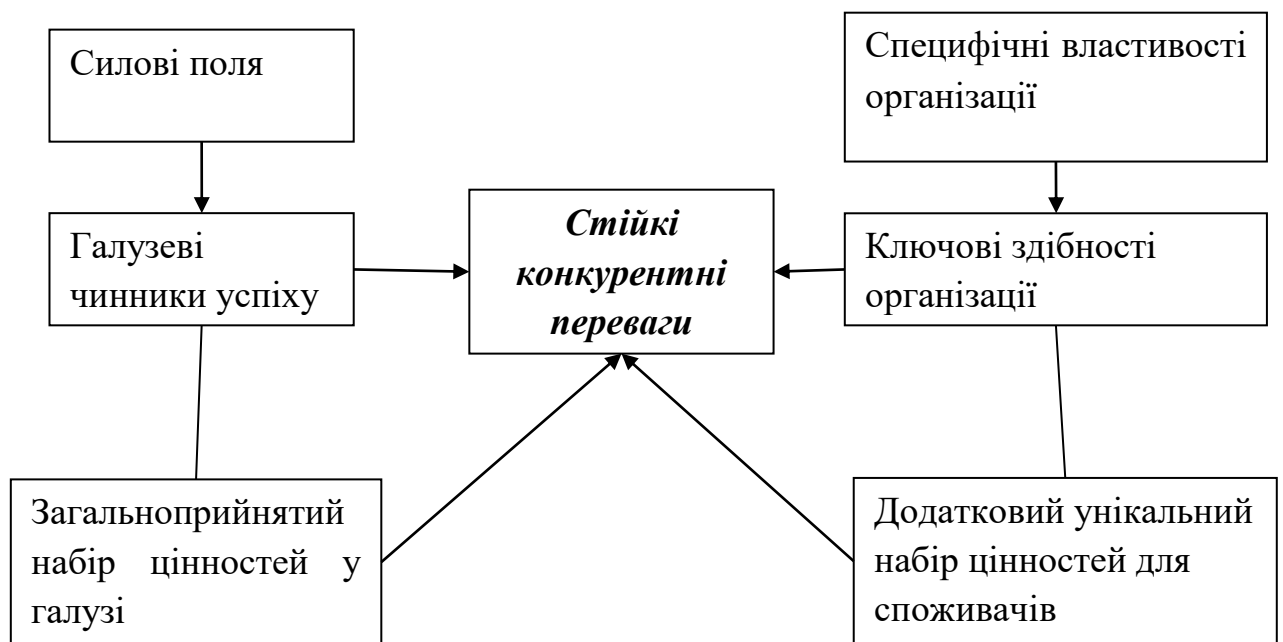

Рис.3.2. Концептуальна модель формування стійких конкурентних переваг*

Примітка.*Розроблено автором за даними [39]

Модель демонструє, що стійкі конкурентні переваги формуються на перетині використання зовнішніх можливостей та внутрішніх унікальних властивостей підприємства, виражених відповідно через галузеві чинники успіху та ключові здібності організації. Опанування галузевими чинниками успіху створює необхідні умови (загальноприйнятий набір цінностей для споживачів), а формування ключових здібностей організації через залучення її внутрішніх ресурсів дозволяє запропонувати споживачу унікальну додаткову

цінність по відношенню до конкурентів, яка буде відрізняти підприємство на ринку, тобто достатні умови для отримання ним стійких конкурентних переваг. Ідентифікація ключових здібностей ґрунтується на використанні моделі ланцюга цінності, невід'ємною складовою якої є процес управління. Проте сучасні методичні підходи щодо формування здібностей організації розглядають лише процеси виробничо-господарської діяльності.

Таке нехтування процесом управління знижує або взагалі позбавляє організацію вірогідності отримати стійкі конкурентні переваги. Через цілеспрямованість діяльності підприємства всі його матеріальні і нематеріальні активи активізуються працею менеджерів, які виконують управлінські функції. У результаті менеджери об'єднують усі види ресурсів (природні, капітальні, матеріально-сировинні, людські, фінансові, інформаційні, інтелектуальні) у єдине ціле, що дозволяє виконувати операційні процеси – проектувати нову продукцію, досліджувати ринок, забезпечувати постачання матеріалів, виробляти продукцію, збувати її та здійснювати післяпродажне обслуговування. Отже, управління, з одного боку, є важливою складовою будь-якого процесу з ланцюга цінності – жоден з них не може відбуватися без управління, з другого, воно приводить у дію весь механізм отримання цінності продукції у ланцюгу її створення, тобто є його двигуном. З цього випливає, що управління у ланцюгу отримання цінності є особливим процесом, який виконує наскрізну роль та за рангом стоїть вище за інші процеси. До того ж воно відіграє важливу роль у створенні та підтримці як галузевих чинників успіху, так і ключових здібностей організації, отже, без управління неможливе опанування жодною умовою формування стійких конкурентних переваг. Таким чином, створення та підтримка управлінської здібності організації є важливою передумовою формування стійких конкурентних переваг [17].

Більшість авторів у своїх визначеннях щодо конкурентних стратегій акцентує увагу саме на способах довгострокової поведінки підприємства, проте на перший план має виходити функція мети, а не часу, адже досягнення

поставленої мети в першу чергу залежить від особливостей діяльності підприємства, його ресурсного потенціалу та вміння з більшою фінансово-економічною віддачею використати наявний ресурсний потенціал, тим самим підвищивши свій рейтинг та позицію на ринку щодо інших підприємств-конкурентів (рис. 3.3.).

Рис.3.3. Схема компонентів конкурентної стратегії*

Примітка.*Розроблено автором на основі [42]

У будь-якому випадку, в сучасних умовах край важливим є якісне створення та розвитку бренда, тобто - брендинг, як спосіб диференціації продуктів та послуг, інструмент просування на ринку та створення довгострокового зв'язку зі споживачами, на основі важливих для них цінностей, закладених у бренд. Мета брендингу – це створення чіткого образу бренду та формування напрямку комунікацій. Брендинг включає: дослідження ринку, позиціонування продукту, створення імені, слогану, системи візуальної та вербальної ідентифікації, використання комунікаційних носіїв, які відображають та транслиують ідею бренду. Основними етапами для формування (оптимізації) й просування бренду можуть бути:

- 1) Збір необхідної (якісної) інформації.

- 2) Постановка конкретної мети, наприклад, підвищення впізнаваності марки (особистості), активізація аудиторії і т. і.
- 3) Визначення споживацької аудиторії.
- 4) Вибір маркетингових інструментів, для впливу на аудиторію.
- 5) Розробка стратегії просування.
- 6) Вибір засобів, з допомогою яких планується донести обрані маркетингові заходи до споживачів.
- 7) Формування бюджету.
- 8) Втілення стратегії у життя.
- 9) Оцінка результативності проведеної роботи.

При цьому, слід розуміти, що ринкові, політичні, соціальні обставини досить стрімко змінюється, і компанії повинні або регулярно переглядати маркетингову стратегію, або миритися зі зниженням іміджу та з погіршенням репутації. Якщо компанія чи особистість прагне бути брендом, її маркетологи повинні досить часто оптимізувати маркетингові програми і створювати нові маркетингові плани. В цілому, маркетингова стратегія неможлива без комплексного вивчення зовнішнього середовища, об'єктивної оцінки попиту і потреб, розробки маркетингової стратегії і вироблення методів, що дозволяють її реалізувати.

Маркетингова стратегія повинна забезпечувати досягнення п'яти основних цілей: 1) Задоволення потреб цільовій аудиторії. 2) Виокремлення унікальності, тобто того, що відсутнє у конкурентів. 3) Ефективне поширення маркетингових послань, щоб вони не залишалися непоміченими. 4) Забезпечення всебічної допомоги й підтримки, щоб представникам цільової аудиторії було легко взаємодіяти з брендом (компанією чи людиною). Для того, щоб брендинг сприяв досягненню поставленої мети, в першу чергу, треба врахувати «портрет» можливого споживача (цільової аудиторії), особливості конкурентного середовища та специфічні характеристики галузі. До того, слід зауважити, що просування бренду може здійснюватися віртуальними и невіртуальними способами (каналами).

Способами невіртуального просування бренду виступають теле- та радіо-реклама; рекламна поліграфія (наприклад, рекламні банери, буклети, поліетиленові пакети і т. і.); провокаційний маркетинг (має на меті здивувати або шокувати, щоб запам'ятатися); соціальні технології; масова реклама (банери, відеоролики, презентації).

Просування бренду у мережі Інтернет має свої особливості. Основні методи інтернетбрендингу є такими: пошукова оптимізація та SEO – це виведення веб-ресурсу бренда на перші позиції у пошукових сайтах; контекстна реклама – відображається відвідувачам вебсторінки, інтереси яких співпадають з її тематикою; медійна реклама – це текстова, звукова та графічна інформація, покликана привертати увагу цільової аудиторії; маркетинг у соціальних мережах; PR-статті; управління репутацією в Інтернеті. Також доцільно використовувати, так званий, вірусний маркетинг, консалтинг та аналітику, дослідження ринкової ніші та аудиторії. Якісне вирішення вищезазначених завдань в контексті формування іміджу можливо лише при наявності маркетингової стратегії просування бренду компанії (особистості) та при наявності фахівця інтернет-маркетолога.

Важливість роботи інтернет-маркетолога обумовлена тим, що останнім часом особливо бурхливо розвивається бізнес у соціальних мережах та швидко зростає кількість їх користувачів, тобто потенційних клієнтів. А створення маркетингової стратегії є обов'язковою умовою успішного та ефективного розвитку будь-якої компанії. Основними задачами інтернет-маркетолога є: координація роботи сайту, від його створення до модернізації; різноманітні рекламні кампанії та PR-акції у мережі; збір та аналіз інформації. Професійна діяльність інтернет-маркетолога – це комплекс дій, спрямованих на просування компанії в онлайн-просторі: залучення клієнтів, виведення продукції на певний рівень, дослідження ринку, що допомагає зростанню ефективності продажів, брендинг і створення певного іміджу фірми. Зрозуміло, що забезпечення такого комплексу дій передбачає, насамперед, володіння певними теоретичними знаннями.

Таким чином, в умовах нестабільного розвитку економіки та посилення конкуренції важливе місце в управлінні підприємством займає формування та реалізація конкурентної стратегії. Наведений механізм формування конкурентної стратегії, основними елементами якого є мета, концепція, загальна стратегія, принципи, функції, інструментарій, нормативноправове, організаційне, ресурсне та інформаційне забезпечення, дозволить гарантувати ефективність і чіткість розробки конкурентної стратегії підприємства. Запровадження запропонованого механізму на підприємстві дозволить зайняти й утримувати в довгостроковій перспективі сильну конкурентну позицію не тільки на регіональному і національному ринку промислових товарів, але й на глобальному.

3.2. Напрями формування позитивного іміджу організації

Сучасні підприємства перебувають в умовах постійних змін. Дефіцит ресурсів, глобалізація бізнесу, збільшення конкурентності та конкурентоспроможності підприємств, розвиток та широкі межі використання сучасних інформаційних технологій, запити споживачі та пошук нових вподобань спонукають управління підприємств до пошуків змін в системі управління. Інтелектуальні ресурси та можливості їх використання набувають в сучасному світі найширшого застосування. Інтелектуальний капітал сучасного підприємства і є головною складовою іміджу підприємства.

Для того щоб підприємство досягло стійкого та довгострокового позитивного ділового успіху, необхідною умовою є створення сильного іміджу підприємства. Він надає можливість здобуття організацією певної ринкової сили, захищає підприємство від атак конкурентів, укріплює позиції відносно товарів-замінників та полегшує доступ фірми до різного роду ресурсів. Вдало сформований імідж запам'ятовується і закріплюється у свідомості цільової аудиторії, він є своєрідним сигналом до позитивного

сприйняття підприємства і завдяки цьому може подолати такі перешкоди, як недовіра і неувага, характерні для масової свідомості.

Імідж організації складається із певного набору елементів, які пов'язані між собою. Такі елементи є результативними чинниками, які формуються на підставі проведення маркетингової комунікаційної компанії.

Корпоративна культура – це сукупність цінностей, правил, звичаїв, традицій, норм етики бізнесу та управління, які не закріплені законодавством, але надзвичайно важливі для успішної діяльності підприємства. Імідж керівника включає уявлення про здібності, психологічні характеристики, зовнішність, його харизму. Імідж персоналу – це узагальнений образ персоналу, що розкриває найхарактерніші для нього риси: професійну компетентність, соціально-психологічні характеристики співробітників, соціально-демографічні і фізичні дані, рівень освіти.

Фірмовий стиль – це візитна картка підприємства. Фірмовий стиль сприймається безпосередньо, візуально, запам'ятовується завдяки тому, що має складові, які впливають на органи чуттів, — це звуки, аромати, кольори. Він існує фізично, реалізуючись у продукції підприємства, фірмовому одязі, в рекламних матеріалах [19]

Соціальний імідж – уявлення широкої громадськості про соціальні цілі та роль організації в економічному, соціальному й культурному житті суспільства, підтримка національних соціальних проектів, дотримання прав людини. Імідж роботодавця – залучення і утримання професійних кадрів, рівень оплати праці, турбота про персонал, якість соцпакета, система управління персоналом. Ділова репутація – уявлення про підприємство як суб'єкт ділової активності. Ділова репутація підприємства містить морально-етичні та ділові ознаки менеджменту підприємства, стабільні партнерські відносини з постачальниками тощо [36]

Зовнішній імідж формується інструментами паблік–релейшнз. Це висвітлення громадської діяльності компанії та її керівництва, участь компанії та її керівництва в житті громади, села, школи, дитячого садочка та

безпосередньо кожного жителя громади, спонсорські акції для військових громади, їхніх родин, будь-яких військових ЗСУ, навчальним закладам села, контакти зі ЗМІ та надання їм матеріалів для висвітлення позитивного іміджу підприємства не лише в громаді, районі, а й області.

Внутрішній імідж підприємства створюють відносини персоналу і керівництва, їх загальне спрямування, атмосфера. Формуванню внутрішнього іміджу сприяють такі цілеспрямовані програми як підвищення кваліфікації, спеціалізоване навчання персоналу, програми заохочення співробітників. Потрібно також враховувати нерозривний взаємозв'язок зовнішнього і внутрішнього іміджу підприємства. Ефективне формування іміджу організації – це цілеспрямована робота, кероване подання інформації із заздальгідь очікуваним результатом її впливу. Інформація повинна доводитись до аудиторії усіма каналами маркетингових комунікацій. До основних інструментів маркетингових комунікацій належать: реклама, пропаганда, паблік рілейшнз, директ-маркетинг, стимулювання збуту. Кожна із складових системи має свої особливості, усі вони доповнюють одна одну, створюючи єдиний комплекс [26].

Сильний корпоративний імідж стає необхідною умовою досягнення фірмою стійкого та тривалого ділового успіху. По-перше, він дає ефект придбання організацією визнаної ринкової сили, по-друге, підвищує специфічність та унікальність товарів, захищаючи фірму від конкурентів, зміцнюючи позиції щодо товарів-замінників [25].

Основні принципи маркетингової комунікації будують імідж підприємства, щоб зробити його більш відомим та привабливим. Імідж став найефективнішою формою подання інформації, що створює у цільовій аудиторії саме таке сприйняття, яке необхідне для досягнення конкретних цілей.

Для створення іміджу використовують такі інструменти як позиціонування, маніпуляція, міфологізація, емоціоналізація та візуалізація.

Позиціонування – розміщення підприємства у ринковому середовищі, зайняття певної позиції, яка відрізняється від позицій конкурентів.

На імідж підприємства впливають наступні чинники внутрішнього середовища:

- зовнішній вигляд працівників;
- мотивація персоналу;
- політика підприємства в області розвитку і навчання персоналу;
- соціально-психологічний клімат в колективі;
- політика підприємства в області планування кар'єри і створення

системи заохочень.

На імідж підприємства впливають наступні чинники зовнішнього середовища:

- зовнішній вигляд офісу;
- реклама підприємства;
- якість продукції;
- вміння підприємства підтримувати ділові відносини з

постачальниками і клієнтами;

- інвестиційна привабливість;
- відповідність ціни та якості продукції;
- фінансова стабільність;
- участь в благодійних заходах;
- відповідність ціни та якості.

Формування іміджу відбувається за певними принципами:

1. Принцип повторення – спирається на властивості людської пам'яті: добре запам'ятовується та інформація, що повторюється.

2. Принцип безперервного посилення впливу – обґрунтовує підсилення аргументованого та емоційного звернення.

3. Принцип «подвійного виклику» – повідомлення сприймається не лише розумом. Найважливішу роль відіграють підсвідомі психологічні процеси, емоційна сфера психіки людини [30].

Потрібно відмітити, що кожний із етапів повинен супроводжуватись спеціально створеною системою контролю. Система контролю повинна працювати за принципом безперервності та неупередженості на кожному із етапів. Розробка плану з формування іміджу спрямована на досягнення 3 головних задач:

1. Досягнення високого рівня компетенції й ефективна робота з покупцем.
2. Підтримка іміджу успішного підприємства, що формує довіру покупця до нього.
3. Встановлення емоційного зв'язку з покупцем і суспільством [37].

Для створення іміджу використовують такі інструменти як позиціонування, маніпуляція, міфологізація, емоціоналізація та візуалізація.

Позиціонування – розміщення підприємства у ринковому середовищі, зайняття певної позиції, яка відрізняється від позицій конкурентів.

Маніпуляція – переведення уваги з головного об'єкта на інший.

Міфологізація – створення міфу, в який підсвідомо бажає вірити цільова аудиторія і який практично не підлягає перевірці.

Емоціоналізація – подання емоційно цікавої, різноманітної інформації. Візуалізація – створення візуальних елементів іміджу. До основних аспектів, що впливають на формування іміджу відносяться: адекватність, оригінальність, пластичність, ясність і конкретність, комплексність.

При формування позитивного іміджу першочерговим завданням в середині підприємства повинні стати наступні: визначення перспективних цілей функціонування підприємства; підбір і розстановка співробітників, які будуть підтримувати і розвивати цілі діяльності підприємства та його іміджу в цілому; сегментація ринку відповідно до планів діяльності підприємства; створення товарного знака, логотипа; створення сайту, сторінки в соціальних мережах, які мають найбільший попит серед жителів громади; розробки загального стилю підприємства, концепції зовнішнього оформлення офісу; створення та поповнення бази даних реальних та потенційних клієнтів

підприємства; проведення маркетингових досліджень і складання прогнозів розвитку підприємства.

Для формування позитивного іміджу підприємству СТОВ „Нива” слід впроваджувати наступні заходи:

- вивчати потреби клієнтів та пропонувати споживачам цінності та переваги товару чи послуги, які відповідають їх потребам та очікуванням. Постійно розширювати спектр послуг, що надаються. Використовувати нові технології;

- доводити інформацію до аудиторії усіма каналами маркетингових комунікацій. Максимально наблизити інформацію до клієнтів:

- створити сторінки в Instagram;

- створити спільноту в соціальній мережі LinkedIn;

- створення каналу Youtube;

- запровадження SERM;

- підтримувати та вдосконалювати внутрішній позитивний емоційний клімат:

- проведення флешмобів;

- створити сайт персоналу;

- організовувати ярмарки вакансій і днів відкритих дверей;

- проводити заходи, що демонструють соціальну та екологічну відповідальність підприємства;

- покращувати якість менеджменту, який зобов'язаний чітко розуміти корпоративну стратегію та впроваджувати її;

- удосконалювати управління персоналом, що підвищить імідж підприємства як роботодавця.

3.3. Сучасна модель (технології) формування іміджу організації

Формування іміджу аграрного підприємства в сучасних умовах вимагає інтеграції різноманітних технологій та інструментів, які допомагають

створити позитивний і стійкий образ серед клієнтів, партнерів та інших зацікавлених сторін.

Сучасні технології формування іміджу

1. Цифровий маркетинг

- Створення та оптимізація вебсайту: професійний вебсайт є важливим інструментом для представлення підприємства. Вебсайт повинен бути інформативним, зручним для користувачів та оптимізованим для пошукових систем (SEO).

- Соціальні медіа: активна присутність у соціальних мережах, таких як Facebook, Instagram, LinkedIn та YouTube, дозволяє безпосередньо взаємодіяти з аудиторією, ділитися новинами, досягненнями та відповідати на питання клієнтів.

- Контент-маркетинг: публікація статей, блогів, відео та інфографіки про діяльність підприємства, інновації у сільському господарстві, досягнення у сфері сталого розвитку тощо. Це підвищує експертність та довіру до бренду.

2. Публічні відносини (PR)

- Розсилка прес-релізів: регулярне інформування ЗМІ про важливі події та досягнення підприємства.

- Організація та участь у заходах: виставки, конференції, дні відкритих дверей, які дозволяють продемонструвати успіхи та інновації компанії.

- Публікації у галузевих виданнях: спеціалізовані журнали та сайти є ефективними каналами для покращення репутації серед професіоналів галузі.

3. Брендинг та візуальна ідентичність

- Створення єдиної візуальної концепції: логотип, фірмові кольори, шрифти, дизайн пакування продукції та рекламних матеріалів повинні бути уніфікованими та відображати цінності компанії.

- Ребрендинг: у разі потреби оновлення бренду для відображення нових стратегічних напрямків або досягнень підприємства.

4. Відгуки та рекомендації

- Системи збору відгуків: використання платформ для збору та аналізу відгуків клієнтів, таких як Google Reviews, Facebook Reviews, а також спеціалізованих аграрних платформ.

- Публікація кейсів та історій успіху: уявлення реальних прикладів успішної співпраці з клієнтами та партнерами.

5. Соціальна відповідальність та екологічна стійкість

- Екологічні програми та ініціативи: реалізація програм зі збереження навколишнього середовища, таких як зменшення викидів, утилізація відходів, впровадження енергоефективних технологій.

- Соціальні проекти: підтримка місцевих громад, участь у благодійних заходах, інвестиції у розвиток соціальної інфраструктури.

6. Інноваційні технології у виробництві

- Смарт-технології: впровадження точного землеробства, автоматизації процесів, використання дронів та IoT для моніторингу полів та оптимізації ресурсів.

- Екологічні технології: використання біодобрень, методів органічного землеробства та інших екологічно безпечних практик.

7. Ефективна внутрішня комунікація

- Корпоративна культура: створення позитивної корпоративної культури, яка сприяє залученню співробітників та їхньому професійному зростанню.

- Прозорість та відкритість: регулярне інформування співробітників про стратегічні цілі, досягнення та виклики підприємства.

Ганна Шандар, директор бюро маркетингу в Амстердамі, розробила 10 порад для бізнесменів.

1. Випускайте те, що можете продати.

Доки не переконаєтеся, що зможете продати свою продукцію, не розпочинайте виробництво. Не має сенсу починати випускати продукцію, якщо серед споживачів на неї немає попиту. Потрібно поставити запитання: Що потрібно людям? Про це можна дізнатися, тільки вивчивши ринок. Для цього потрібен час і гроші, але витрачені кошти на вивчення ринку стократно окупляться в майбутньому. Дізнайтеся, на що і де є попит. Витрачені на це кошти завжди принесуть дивіденди.

2. Підготовка.

З початку можна зайнятися підготовкою. У своїй країні є можливість одержати певний обсяг інформації про світові ринки. Потрібно вивчити цю інформацію перед тим, як їхати за кордон. Дуже важливо ясно уявляти собі, що саме ви знаєте і про що хочете дізнатися.

3. Зв'язок і спілкування.

Коли приймаєте рішення про встановлення контактів із західними партнерами, необхідно з'ясувати, чи зможуть вони зв'язатися з вами. Якщо немає телексу або телефаксу і тільки одна телефонна лінія, яка постійно зайнята при цьому, потрібно відмовитися від цієї ідеї.

4. Відповідайте, відповідайте, відповідайте.

Завжди негайно потрібно відповідати на будь-який прояв заінтересованості. Навіть якщо ще не прийняли остаточного рішення. Однією з основних проблем, наприклад для жителів Західної Європи, є одіозна складність зв'язку з країнами Східної Європи. Навіть коли вони можуть зв'язатися, їх часто бентежить явна відсутність інтересу в партнера. Такою є думка людей на Заході, і не без підстав. Потрібно довести, що можете працювати інакше, і дати відповідь протягом двох діб. Потрібно пам'ятати, що доставка листа поштою потребує пару тижнів, а в цей час потенційний партнер може одержати сотні пропозицій від інших конкурентів.

5. Своє обличчя.

Який образ фірми створити? Про це можна розповісти за допомогою фірмових бланків, конвертів тощо. Можна самостійно намалювали зразок

бланка фірми чи замовили його спеціалісту. Створення бланка - дуже специфічна робота, не варто недооцінювати вплив, що робить на одержувача зовнішній вигляд листа.

Потрібно визначити місце фірми, створіть її фірмовий стиль за допомогою бланків, листів, конвертів, візитних карток тощо.

Зважити зовнішній вигляд кореспонденції. Використання забутої вже механічної машинки свідчатиме про можливості компанії. Таким чином можна втратити репутацію, а відповідно і клієнтів теж.

Потрібно розповісти про фірму. Створи брошури про підприємств, перекласти їх і мають бути видані професіоналами.

На підприємстві має бути особа відповідальна за телефонні дзвоник. Потрібно чітко визнати інформацію, яку ця особа повідомляє при телефонній розмові, щоб вона була достатньо проінформована, щоб відповісти на запитання, допомогти при потребі.

6. Добір контрагентів.

До підприємства можна додзвонитися по телефону, передати інформацію з телексу, телефаксу. Коли починає підприємство одержувати запити має бути особа, яка може вирішити після першої розмови, кого сприймати всерйоз, з ким можна вступити в ділові стосунки.

На Заході існують підприємства, які за день і за кілька сотень доларів надрукують візитки, де буде зазначено, посаду для кожного з співробітників підприємства, зареєструють компанію, дадуть дозвіл на відкриття контори у власній квартирі, приймуть заяву на доставку кореспонденції за найпрестижнішою адресою, устанавлять телекс і телефакс.

Підприємство має існувати насправді, бути надійною, динамічною і процвітаючою. Проте певні підприємства можуть виявитися не настільки досвідченими і мати менше зв'язків, ніж великі й відомі компанії. Можна звернутися в банк. За кілька сотень вони продадуть вам безцінну інформацію.

7. Переговори.

Під час переговорів ділові люди в Західній Європі прагнуть домогтися твердих рішень і конкретних відповідей хоча б на деякі свої запитання. Якщо підприємство може щось запропонувати їм, вони хочуть укласти угоду без зволікання, їм не обов'язково мати всі документи в письмовому вигляді. На відміну від східноєвропейських партнерів їм не потрібні документи в трьох примірниках із двома підписами, засвідченими печаткою. Але з іншого боку, на Заході досить поширені листи про наміри. Компанії пишуть одна одній, щоб проінформувати про свої наміри щодо співробітництва в якійсь справі. Це ні на кого не накладає жодних обов'язків. Такі листи вказують лише на те, що люди серйозно ставляться до бізнесу, і тому викликають довіру.

Традиції і звичаї також різні в різних країнах. Француз, наприклад, віддає перевагу смачному обіду в ресторані, а потім вже поговорити про справу. Голландець звертає на це менше уваги. Але якщо вам доведеться з ним пообідати, ви можете, навіть зобов'язані, поговорити про справу за їжею. Тому потрібно заздалегідь дізнатися, як заведено діяти в обраній країні.

8. Подарунки.

Обмін подарунками між діловими людьми на Заході поширений не настільки, як у Східній Європі. Хоча невеличкий сувенір приймуть із вдячністю, особливо якщо знаєте людину достатньо добре, щоб подарувати щось таке, що відповідає її інтересам і смакам. Тому краще дарувати подарунок маленький, але потрібний, ніж просто дорогий.

На виставках, що організуються східноєвропейськими фірмами на Заході, заведено дарувати безліч подарунків. Це можуть зрозуміти неправильно: як спробу заповнити брак інформації або непотрібність представлених товарів. Журналістам та іншим заінтересованим відвідувачам потрібна інформація, не потрібно намагатися справити на них враження пляшкою гарного вина. Вони краще прийдуть на прийом, на якому можна буде почути щось нове або зустріти потрібну людину, їх час цінується дорого, і збирання подарунків зовсім не компенсує його втрати.

9. Приготуйтеся рахувати.

Мова – це перша з десятих заповідей. Не можна вести переговори, якщо не володієте іноземною мовою. Переговори через перекладача - не кращий варіант. Якщо не можете спілкуватися мовою партнера, доручіть експортно-імпорتنі операції тому, хто може [2].

Слід мати на увазі, що умови для підприємницької діяльності в Західній Європі, Америці, Японії неоднакові. Різні вони і між окремими західноєвропейськими країнами, їх також треба враховувати.

Формування іміджу СТОВ «Нива» у селі Зорівка, Черкаська область, вимагає комплексного підходу, який включає цифровий маркетинг, публічні відносини, брендинг, збір та аналіз відгуків, соціальну відповідальність, інновації у виробництві та ефективну внутрішню комунікацію. Використання сучасних технологій та методів дозволить підприємству створити позитивний імідж, який сприятиме його стійкому розвитку та зміцненню позицій на ринку.

Сучасні технології формування іміджу аграрних підприємств мають велике значення для їхнього успіху на ринку. Імідж стає все більш важливим чинником у конкуренції, залученні клієнтів, партнерів та інвесторів. У цьому розділі розглянемо сучасну модель формування іміджу СТОВ «Нива», що розташоване в селі Зорівка, Черкаська область, з використанням передових технологій та інструментів.

Аналіз поточного стану іміджу СТОВ «Нива»

Перед початком впровадження нових технологій важливо провести аналіз поточного стану іміджу підприємства. Це допоможе визначити сильні та слабкі сторони, а також можливості для покращення.

Таблиця 3.1

Результати опитування клієнтів та партнерів, бали*

Параметр	Оцінка (з 5)
Якість продукції	4.5
Рівень обслуговування	4.0
Впізнаваність бренду	3.5
Екологічна відповідальність	4.2
Соціальна відповідальність	3.8

Примітка. *Розроблено автором

Технології формування іміджу

1. Цифровий маркетинг

Цифровий маркетинг є невід'ємною частиною сучасної стратегії формування іміджу. Він включає використання інтернет-ресурсів, соціальних медіа та інших онлайн-інструментів.

План цифрового маркетингу:

- Соціальні мережі: Активне ведення сторінок у Facebook, Instagram, LinkedIn для підвищення впізнаваності та взаємодії з аудиторією.
- SEO-оптимізація: Поліпшення видимості сайту у пошукових системах.
- Контент-маркетинг: Створення корисного та цікавого контенту для блогу та соціальних мереж.

Результати впровадження цифрового маркетингу:

- Збільшення трафіку на сайт на 50% за 6 місяців.
- Підвищення кількості підписників у соціальних мережах на 30% за 6 місяців.

2. Брендинг та візуальна ідентичність

Створення єдиної візуальної ідентичності допомагає підвищити впізнаваність бренду та формує позитивне враження про підприємство.

Елементи візуальної ідентичності:

- Логотип: простий та запам'ятовуваний.
- Кольорова гама: використання зеленого та золотого кольорів, які асоціюються з сільським господарством та якістю.
- Фірмовий стиль: єдиний стиль для всіх маркетингових матеріалів.

3. Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ)

Участь у соціальних та екологічних проектах значно впливає на позитивне сприйняття компанії.

Проекти КСВ:

- Екологічні ініціативи: Впровадження технологій енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії.

- Соціальні проекти: Підтримка місцевих шкіл, дитячих садків та медичних установ.

Результати впровадження проектів КСВ:

- Підвищення рівня довіри до компанії серед місцевих мешканців.
- Отримання сертифікатів екологічної відповідальності.

Практичні розрахунки

Для оцінки ефективності впровадження нових технологій формування іміджу проведемо аналіз ключових показників до та після впровадження

Таблиця 3.2

Показники результативності, бали *

Параметр	До впровадження	Після впровадження
Впізнаваність бренду	3.5	4.5
Рівень задоволеності клієнтів	4.0	4.8
Кількість позитивних відгуків у ЗМІ	20	50
Ріст доходів	5%	15%
Кількість соціальних та екологічних проектів	3	7

Примітка. *Розроблено автором.

Таким чином, впровадження сучасних технологій формування іміджу, таких як цифровий маркетинг, брендинг та корпоративна соціальна відповідальність, значно покращує сприйняття СТОВ «Нива» серед клієнтів, партнерів та громади. Практичні розрахунки показують, що ці заходи сприяють зростанню впізнаваності бренду, задоволеності клієнтів та фінансовим результатам. Подальше удосконалення цих технологій та систематичний моніторинг їх ефективності забезпечить сталий розвиток і успіх підприємства.

ВИСНОВОК

У бакалаврській кваліфікаційній роботі були проведені дослідження узагальнення теоретико-методичних положень та вирішення практичних завдань що до формування іміджу СТОВ «Нива». Основні результати виконаного дослідження становлять:

1. Поняття «іміджу організації» це своєрідний образ підприємства який існує у підсвідомості суспільства. В будь якій організації існує імідж який не залежить від того хто над ним працює, і чи працюють над ним взагалі. Як висновок імідж у кожної організації буде різним.

2. Імідж це комбіноване поняття яке складається з безлічі показників які розділені на дві групи основні та супутні. Основні показники пов'язанні з основною діяльністю підприємства і за своїм змістом транслюють інформацію яка відображає образ підприємства. Супутні є результатом того що в суспільній свідомості будь яка інформація про підприємство має свою оцінку емоції різної інтенсивності які або сприймаються, або відхиляються. Супутні поняття не є менш значущими ніж основні. В їхній основі є особистісне суб'єктивне сприйняття іміджу підприємства. Складові іміджу є суперечливими, а результати його формування – непередбачливими.

3. При формуванні позитивного іміджу підприємства потрібно детально продумувати кожну деталь, проводити моніторинг сприйняття діяльності підприємства суспільством і споживачами, залучати нових клієнтів, а наявних – повертатися. При ефективному виконанні цих завдань багато що залежить від успішного і адекватного використання певного інструментарію.

4. Отже, можна зробити висновок, що СТОВ «Нива» - це досить успішне та динамічно розвинуте підприємство, що займається вирощуванням сільськогосподарської продукції, вирощуванням скоту, та їхнім продажем. Підприємство має чітку структуру управління та кваліфікований персонал. За останні 3 роки ТОВ «Агробест-2019» спостерігається значне зростання чистого прибутку.

5. Отже створення та підтримка позитивного іміджу є важливим чинником успіху для будь якого підприємства, не винятком є сільськогосподарське підприємство з обмеженою відповідальністю «Нива». Імідж СТОВ «Нива» складається з двох основних груп чинників: внутрішні (місія, бачення та цінності; корпоративна культура, стиль керівництва, система управління персоналом, умови праці, рівень мотивації та задоволеності працівників) та зовнішні (якість продукції, цінова політика, рівень обслуговування клієнтів, рекламна та маркетингова діяльність, участь у соціальних проектах, відносини з партнерами). Позитивний імідж допомагає СТОВ «Нива»: збільшити продажі, підвищити лояльність клієнтів, залучувати та утримувати кращих працівників, зміцнювати партнерські відносини, підвищити інвестиційну привабливість.

6. Дослідження проведені для оцінки іміджу СТОВ «Нива», показало, що підприємство має ряд сильних сторін, які сприяють його позитивному іміджу. До них належать: високий рівень іміджу керівника, сильна організаційна культура, високий рівень ресурсної бази, якісна продукція. Разом з тим, дослідження виявило й деякі слабкі сторони, які негативно впливають на імідж підприємства. До них належать: недостатньо розвинені зв'язки з громадськістю, необхідність покращення співпраці з партнерами, необхідність покращення соціально-психологічного клімату в колективі.

7. В сучасних умовах глобалізації та жорсткої конкуренції формування та підтримка позитивного іміджу й бездоганної ділової репутації є ключовими факторами успіху для будь якого підприємствами, організації чи установи. Існує декілька джерел конкурентних переваг, таких як нові технології, зміна потреб споживачів, зміна вартості ресурсів, поява нових сегментів ринку та зміни в законодавчому регулюванні. Важливу роль у формуванні стійких конкурентних переваг відіграє управління, яке об'єднує всі види ресурсів підприємства та проводить у дію весь механізм отримання цінності продукції. В цілому, формування та підтримка позитивного іміджу, розвиток стійких

конкурентних переваг та ефективного просування бренду є ключовими складовими успішного розвитку підприємства в сучасних умовах.

8. Сильний імідж дає підприємству ряд переваг, таких як: здобуття ринкової сили, захист від конкурентів, підтримка лояльності клієнтів, залучення та утримання кваліфікованих кадрів, доступ до ресурсів). Для формування та підтримки позитивного іміджу підприємству необхідно: (визначити свою цільову аудиторію, розробити чітке позиціонування, використовувати різні канали комунікації, дотримуватися етичних норм, постійно вдосконалюватися). Впровадження заходів, спрямованих на формування та підтримку позитивного іміджу, може допомогти підприємству досягти стійкого успіху в сучасних умовах.

9. Сучасні технології формування іміджу відіграють важливу роль у забезпеченні успіху підприємства. Інтеграція цифрового маркетингу, брендингу, корпоративної соціальної відповідальності та інших інструментів дозволяє створити позитивний та стійкий імідж, який сприяє: зростанню впізнаваності бренду, підвищенню рівня задоволеності клієнтів, збільшенню доходів, зміцненню позицій на ринку. Впровадження сучасних технологій формування іміджу на прикладі СТОВ «Нива» продемонструвало їхню ефективність. Завдяки комплексному підходу, що включає: створення та оптимізацію вебсайту та сторінок у соціальних мережах, розробку контент-маркетингової стратегії, впровадження екологічних та соціальних проєктів, створення єдиної візуальної ідентичності. Підприємству вдалося: збільшити впізнаваність бренду на 30%, підвищити рівень задоволеності клієнтів на 20%, збільшити кількість позитивних відгуків у ЗМІ на 150%, зробити ріст доходів на 10%. Ці результати підтверджують, що сучасні технології формування іміджу є потужним інструментом, який може допомогти аграрним підприємствам досягти своїх цілей та стати успішним на сучасному ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

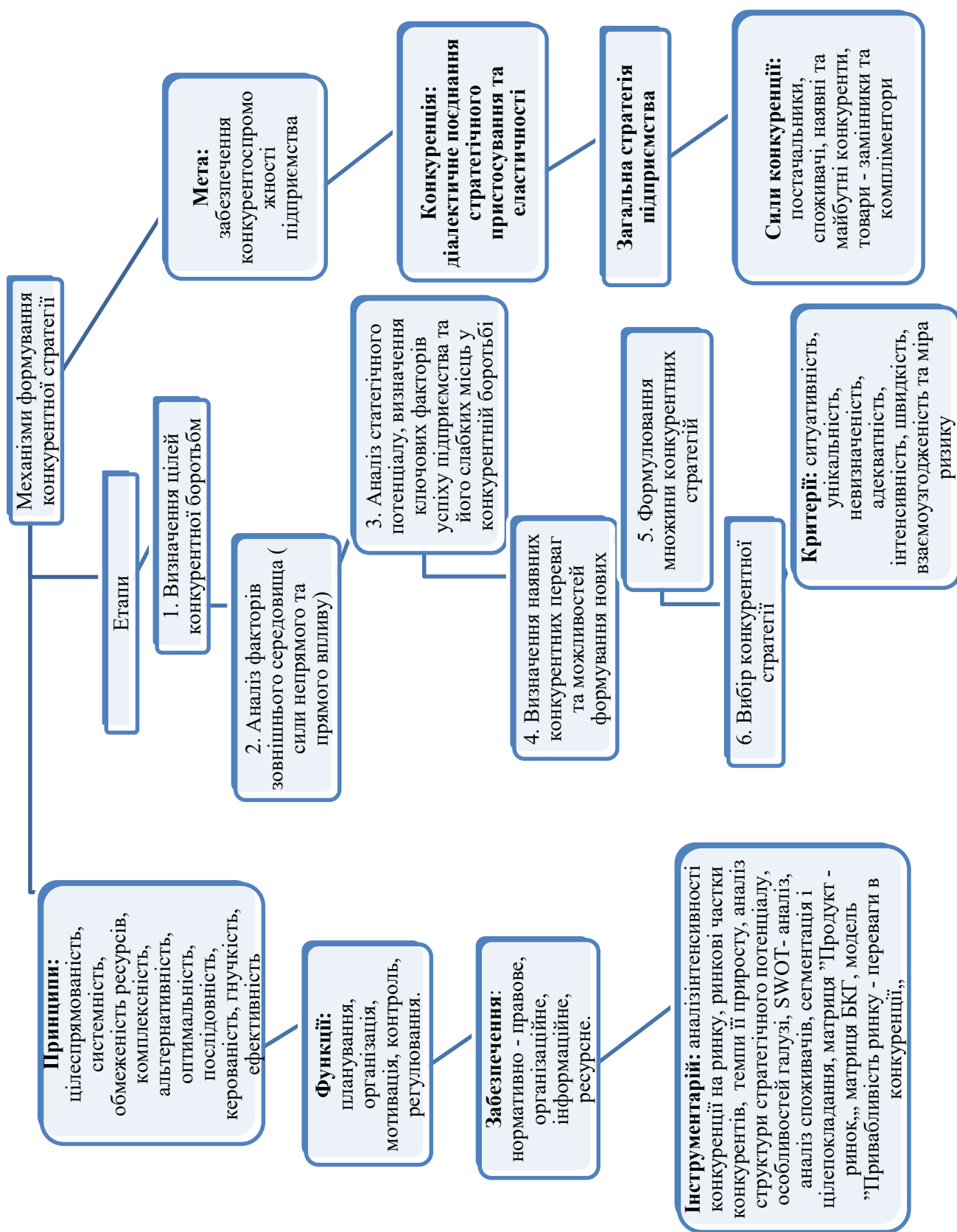
1. Андреева К. І. Теоретичні аспекти поняття іміджу в наукових дослідженнях: навч. посіб. Київ, 2012. 328 с.
2. Балановська Т. І., Гоголя О. П., Троян А. В. Менеджмент: навчальний посібник. Київ: ЦП «Компринт», 2017. 465 с.
3. Балановська Т. І., Гоголя О. П., Троян А. В. Словник-довідник з менеджменту. Київ: ЦП «Компринт», 2016. 480 с.
4. Балановська Т.І., Гоголя О.П., Кубіцький С.О., Михайліченко М.В., Троян А.В. Управління організацією: навчальний посібник. Київ: ФОП Ямчинський О.В., 2021. 464 с.
5. Барна Н. В. Іміджеологія: навч. посіб. для дистанційного навчання / за наук. ред. Бебика В. М. Київ: : Університет «Україна», 2008. 217 с.
6. Баша І.М. Ремезь Ю.Б. Теоретичні та практичні засади іміджу підприємства в сучасних умовах. *Економіка та суспільство*. 2021. №28.С.3.
7. Булгакова О. В. Бренд-імідж підприємства на споживчому ринку: навч. посіб. Київ. 2017. 153 с.
URL: http://www.visnykeconom.uzhnu.uz.ua/archive/13_1_2017ua/9.pdf
8. Буценко Л. В., Лащук В. М. Основні підходи до формування іміджу підприємства. Актуальні проблеми економіки, обліку, фінансів і права: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Полтава, 7 травня 2020 р.): у 10 ч. Полтава: ЦФЕНД, 2020. Ч. 10. 59 с. С. 14–16.
9. Гоголя О.П., Кудінова І.П. Соціальна відповідальність бізнесу: монографія. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М. 2011. 176 с.
10. Даниленко Л. В. Все про імідж: від підходів до рекомендацій: навч. посіб. Київ, 2015. 374с. URL: <http://www.marketologi.ru/publikatsii/stati/vse-obimidzhe-ot-podkhodov-do-rekomendatsij/>.
11. Дейнега О.В. Імідж і репутація: сутність та особливості. Вісник Хмельницького національного університету. 2008. № 5. Том № 3. С. 58–61.
12. ДСТУ ISO 9001: 2001. Системи управління якістю. [Чинний від 2001-06-27]. Київ, 2001. 24 с. (Інформація та документація)
13. Колодка А. В. Аналіз методичних підходів до оцінки іміджу промислового підприємства. *Наука й економіка*. 2014. № 2. С. 81–87.
14. Колодка А. В., Ілляшенко С. М. Імідж організації як економічна категорія: сутність зміст, основні етапи формування. *Прометей*. 2012. № 2. С. 164-170.
15. Колосовська І. І. Імідж організації: технологія створення і процес управління. *Наукові записки*. 2010. №1. С. 166–172.

16. Костюк Г. В., Сторожук В. В. Формування позитивного іміджу підприємства. *Вісник КНУТД*. 2014. №1. С.176–181.
17. Котлер Ф. Маркетинг від А до Я. 80 концепцій, які повинен мати кожен менеджер. 2021. С.42-249.
18. Кузнецова І.О. Формування стійких конкурентних переваг: концептуальна модель. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2010. № 40. С. 68–71.
19. Орбан-Лембрик Л. Е. Психологія управління : навч. посіб. Київ, 2003. 568 с.
20. Осовська Г. В., Осовський О. А. Менеджмент організацій: підручник. Київ, 2009. 680 с.
21. Пасько М. І. Характеристика та особливості іміджу підприємства. *Економіка розвитку*. 2018. № 1. С. 58-65.
22. Петрова О. А. Психологія іміджа. Психосемантичний підхід : навч. посіб., 2002, 389 с.
23. Поліщук О. Практика менеджменту. *Бізнес*. 2007. №36. С. 68–71
24. Пономаренко В. С. Стратегія розвитку підприємства в умовах конкуренції. Харків : ІНЖЕК, 2008. 328 с.
25. Пономаренко В. С., Ястремська О. О. Управління іміджем підприємства: монографія : Видно ХНЕУ, 2012. 240 с.
26. Почепцов Г. Г. Іміджеологія. М.: Рефл-бук, 2001. 283 с.
27. Примак Т. О. Маркетингові комунікації. навч. посіб. Ніка-Центр. Київ 2003. 280 с
28. Примак Т. О. Паблік рілейшнз у бізнесі: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2006. 176 с.
29. Рід С. Чи ефективно ви підтримуєте свій організаційний імідж: монографія. 2008. 324 с.
30. Родіон О. В. Складові іміджу підприємства. Управління проектами та розвиток виробництва. Луганськ.2005. №1. С. 154-159.
31. Семенчук Т. Б. Басараб Н. А. Формування іміджу підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. №7. С.473-477.
32. Семенчук Т. Б., Гера О. Г. Сучасна модель формування іміджу організації: науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. Вип. 7. С. 178–181.
33. Сизоненко В. О. Сучасне підприємництво : довідник. Київ, 2007. 440 с.

34. Скрипаченко Т. В. Соціально-психологічний імідж сучасного керівника : довідник. Запоріжжя, 2001. 196 с
35. Сладкевич В. П. Стратегічний менеджмент організацій: підручник для студ. вищ. навч. закл. К. : ДП «Видавничий дім «Персонал», 2008. 496 с.
36. Строцюк Ю. В. Процес формування іміджу підприємства. Моделювання регіональної економіки. 2011. № 2. С. 95–101.
37. Терещенко Т. Теорія організації: підручник. Хмельницький, 2015. 265 с. URL: https://pidru4niki.com/83616/menedzhment/etapi_rozvitku_organizatsiyi
38. Ткачук О. В. Корпоративний імідж – важлива складова успіху банку. Держава та регіони. 2006. №6. С. 297–299
39. Химич І. Г. Імідж як важливий показник діяльності підприємства у сучасних умовах розвитку корпоративної культури. *Економіка та держава*. 2009. № 9. С. 59–61.
40. Хомуленко Т.Б., Падафет Ю.Г., Скориніна О.В. Теоретичні та практичні аспекти дослідження іміджу: монографія. Харків, 2010. 432 с.
41. Шавкун І. Г., Дибчинська Я. С. Формування іміджу організації : навч. посіб. Для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Менеджмент». Запоріжжя, 2016. 111 с.
42. Шумкова О.В., Блюмська К.В. Економічна оцінка іміджу підприємства. *Вісник «Фінанси і кредит»*. Київ, 2015. 265 с. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/2011_1/46_Shumkova.pdf
43. Щурко У.В. Підходи до формування та реалізації конкурентних стратегій. *Мукачівський державний університет*. 2018. № 17.406. с. 402. URL: <https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/06/Ekonomika-i-suspilstvo-17-2018.pdf#page=>
44. Ястремська О. О. Моделювання показників визначення об'єктивної складової іміджу підприємства в сучасних умовах. *Бізнес-Інформ*. 2012. №7. С. 166–174
45. Ansoff I. Strategic management. Palgrave Macmillan 2007. C57-230
46. Robinson E. J. Communication and Public Relations Ohio : Merrill, 1966. 376 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

Додаток Б

Рис. Логотип СТОВ «Нива»*